

BIBLIJSKA POUKA ZA UČITELJE

1/2011.

“I UDARIŠE SUZE ISUSU”

Biblija i ljudske emocije

Biblijska pouka za učitelje u subotnoj školi

Izdaje:

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu

Preveo:

Milan Šušljić

Odgovara:

Igor Bosnić, Beograd, Radoslava Grujića 4

„I UDARIŠE SUZE ISUSU“

Kao ljudska bića, mi smo najrazumniji od svih stvorenja. Iako čudesna kao što jesu, ostala bića, žabe, psi, gusenice, konji i ostali, nemaju našu sposobnost razmišljanja.

Ipak, čak i sa svom sposobnošću logike i razuma, mi smo i emocionalna bića. Neko bi mogao da tvrdi, čak i opravdano, da emocije vladaju našim životom u mnogo većoj meri nego što bi razum to mogao da čini ili da pokušava da čini.

Emocije su dobre; bez njih bismo jedva bili ljudska bića. Koja vrsta ljudi ne poznaje strah, ljubav, saučešće, simpatiju ili tugu? Roboti bi mogli biti u stanju da deluju bez osećanja, ali mi ljudi ne bismo.

Naravno, pošto živimo u svetu punom greha, emocije nam vrlo često nanose bol. Bolest, rat, siromaštvo, prirodne katastrofe, ekonomska nesigurnost, porodični problemi – kako sve to ne bi moglo da ne izazove strah, tugu, užas, i žalost, osećanja s kojima smo svi mi dobro upoznati?

Pogledajmo zatim emocionalne reakcije koji je naš svet izazivao kod Hrista: „I udariše suze Isusu!“ (Jovan 11,35), „I pogledavši na njih s gnjevom...“ (Marko 3,5), Isus reče: „Žalosna je duša moja do smrti!“ (Marko 14,34), „Onda Isus kada je vidje gdje plače, i gdje plaču Judejci koji dođoše s njome, zgrozi se u duhu i sam postade žalostan.“ (Jovan 11,33), „Prezren bješe i odbačen između ljudi, bolnik i vičan bolestima..“ (Isaija 53,3).

Poslanica Jevrejima dobro opisuje ovu neverovatnu istinu o našem Gospodu: „Jer nemamo poglavara svešteničkoga koji ne može postradati s našijem slabostima, nego koji je u svačemu iskušán kao o mi, osim grijeha.“ (Jevrejima 4,15) Svest o našim slabostima, kao što svi mi dobro znamo, može da bude veoma bolna.

Žalost, bol, tuga.... ta odećanja nisu pogrešna, niti su grešna. Mi ne pokazujemo nedostatak vere ili nedostatak poveenja kada na životne nedaće odgovorimo tim osećanjima. Uostalom, i Isus je odgovarao istim emocijama.

Mi smo danas hiljadama godina udaljeni od drveta života (1. Mojsijeva 2,9). Naši DNA su se već prilično istrošili. Mi smo oštećena roba i suprotno mitu o evoluciji postajemo sve gori i slabiji.

Prema tome, nije nikakvo čudo da je greh uzeo svoj danak od našeg emocionalnog zdravlja. Vrlo često, umesto da mi upravljamo svojim emocijama, naše emocije upravljaju nama, i to ponekad u takvoj meri da nas navode na radikalno pogrešne odluke koje nam donose još više bola i žalosti. Na sreću, to ne mora uvek da bude slučaj. Gospod ima i nešto bolje za nas.

Pouke za ovo tromesečje bave se ljudskim emocijama i daju nam biblijska načela koja treba da nam pomognu da razumemo svoja osećanja i da tražimo

snagu od Gospoda da ih stavimo pod Njegovu upravu. Mi ćemo proučavati biblijske ličnosti, usredsređujući se na njihova osećanja i na njihove emocionalne reakcije na ono što im se događa, dobro ili loše, i postavljati sebi pitanje: šta možemo naučiti iz ovog iskustva?

Naravno, nekim ljudima – posebno onima čiji su emocionalni problemi izazvani nekim fizičkim problemom, kao što je, na primer, hemijska neravnoteža – potrebna je profesionalna pomoć, ako je dostupna. Međutim, ni u kojem slučaju ne smemo ograničavati potencijalnu Božju snagu da donese izlečenje bilo koj biću.

Naša je molitva da nam pouke za ovo tromesečje u kontekstu razumevanja naših emocija pomognu da se obratimo Gospodu koji nam je darovao nazvišeniju od svih emocija: ljubav. Konačno, bez obzira na naše emocionalne uspone i padove, neka svaki od nas nauči da se kupa u toj ljubavi, posebno u trenucima pada i da onda, uz pomoć Božje blagodati, odražava tu ljubav drugima. Zato što na kraju krajeva, bez ozira na naše žalosti, „ljubav nikada ne prestaje“ (1. Korinćanima 13,8).

Prva pouka

Ključni tekst: Jovan 16,20.

Učenici će:

Saznati: ispitati raznolike ljudske emocije i njihovo delovanje na naše ponašanje i na naše zdravlje.

Osetiti: osetiti ljudskost Hristovih emocija.

Učiniti: pokloniti poverenje Božjem planu da pretvori naše tuge u radost.

Kratak sadržaj pouke:

I. Saznati: emocionalni odgovori na život

- A. Da emocionalno odgovaramo na životne situacije je vrlo važan aspekt naše ljudske prirode. Zašto nas je Bog stvorio sa emocijama?
- B. Kako emocije obogaćuju naš život? Kako mogu da izazovu i katastrofe? U čemu je razlika?
- C. Kako pozitivne i negativne emocije utiču na naše telo i na naše zdravlje?

II. Osetiti: u iskušenju da...

- A. Kako je Isus emocionalno reagovao na razne izazovne događaje s kojima se suočavao? Šta ga je rastuživalo? Šta mu je donosilo radost? Kako možemo saučestvovati u Njegovim emocionalnim odgovorima?
- B. Kako nam Njegovi odgovori na životne izazove mogu pomoći da ga bolje razumemo i da uspostavimo pravi odnos s Njime? Kako nam mogu pomoći da bolje razumemo sami sebe i svoje emocije?

III. Učiniti: Žalost u radost

- A. Emocije su snažne, bilo da su pozitivne ili negativne. Šta Bog planira da bi nam pomogao da rešimo ne samo razne okolnosti u životu, već i snažne emocije koje one izazivaju?

Sažetak: Pozitivne i negativne emocije imaju veliki uticaj na naše zdravlje. Iako je Isus imao iskustva sa obe vrste emocija, On je sačinio i plan kako da vladamo tim emocijama koje je stvorio kao važan deo ljudske prirode.

KORAK1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Bog nas je stvorio sa sposobnošću da osećamo široku lepezu emocija. Naše emocije imaju usku vezu sponašanjem i zdravljem. Pošto namse Bog stvorio s tom sposobnošću, od Njega možemo očekivati i pomoć da vladamo tim emocijama.

Samo za učitelje: Posluži se sledećom vežbom kao ugodnim načinom da pomogneš svom razredu da se poveže širokom lepezom emocija koje svi imamo kao zajedničko blago.

Početna aktivnost: zatraži od svakog vernika u razredu da se seti neke emocije koja započinje prvim slovom njegovog imena. Umesto da zatražiš od svakoga da kaže o kojoj se emociji radi zamoli svakoga da izrazom lica prikaže tu emociju. Neka ostali pokušaju da prepoznaju emociju i neka je napišu na tabli.

Razgovarajte o širokoj lepezi emocija prilazanoj u razredu. Kolike od njih su bile pozitivne? Kolike su bile negativne? Da li je bilo lako prepoznati emocije prikazane izrazom lica vernika u razredu?

Uzmi i ovo u obzir: Načini listu emocija koje je Hristos pokazivao i uporedi ih s emocijama koje su pokazali vernici u razredu. (Vidi Matej 26,37-38; Marko 3,5; 9,36; 10,21-22; 8,1-3; Luka 19,41-44; Jovan 11,32-38) Koje od Hristovih emocija smo i mi iskusili? Koje negativne emocije smo pokazali koje Hristos nije pokazao? Da li je On bio u iskušenju da ih pokaže?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Pomozi svom razredu da vidi Isusa kao Brata sa emocijama koje su slične našima, ali i sa silom da nam pomogne da savladamo sebe i da se povežemo s Njegovom božanskom, savršenom prirodom.

I. Osećanja i ponašanja

(Razmotri tekst u Marku 10,13-31 i povezane tekstove u knjizi Čežnja vekova (511-523. stranica originala).

Dok čitate izveštaje o Isusu i deci i o Isusu i mladom starešini, navedite emocije ljudi, kao i Isusove emocije. Majke koje su dovodile decu bile su uplašene i uplakane. Učenici, pokušavajući da zaštite Isusa, verovatno su bili oštri i namrgođeni, nestrpljivi s majkama koje su želele da Isus dodirne i blagoslovi njihovu decu. Međutim, umesto da bude nezadovoljan majkama, Isus je bio nezadovoljan učenicima. On je pokazao takvo saućešće i nežnost prema deci da su majke bile utešene i ohrabrene da odu svojim kućama i da se trude oko svojih porodica s nadom i veseljem.

Razmotri i ovo: Kakva osećanja je Isus pokazao u ovoj priči? Kako je pokazao i svoje nezadovoljstvo i svoje staranje? Koja osećanja je probudio u majkama dok je blagosiljao njihovu decu? Kako je to uticalo na njihovo kasnije ponašanje prema deci? Šta iz toga možemo da zaključimo o Isusovim osećanjima prema nama?

Isprva je mladi zakonik samo posmatrao učenike, majke i decu. Ali, nežnost koju je Isus pokazao prema deci i majkama dirnula je njegovo srce. „Video je ljubav koju je Isus pokazao prema deci koja su mu privedena; video je kako ih je nežno prihvatio, uzeo na ruke, i njegovo srce se zapalilo ljubavlju prema Spasitelju. Osetio je želju da bude Njegov učenik. Bio je tako duboko dirnut da je potrčao sa Hristom kada je On pošao svojim putem.“ (DA 518)

Zapazite reakciju mladog zakonika kada su njegove emocije bile pokrenute: on je potrčao, i iako ugledan starešina u Izrailju, kleknuo i zatražio da čuje šta mu je potrebno da bi nasledio večni život. I Isus je bio dirnut. Biblija kaže: „I omilje mu!“ Čeznuo je da srce mladog čoveka ispuni ljubavlju i radošću i mirom koji je osećao kada je blagosiljao decu i njihove majke. Međutim, priča o mladom zakoniku nije se završila dobro. Iako je bio tako duboko dirnut Isusovom ljubavlju, nije bio spreman da se odrekne sebe da bi pošao sa Njime. Ono što je započelo kao „velika ljubav“ završilo se kao tragedija kada se mladić vratio svome bogatstvu zaboravivši božansku ljubav koja se za čas probudila u njegovom srcu.

Razmotri i ovo: Osećanja su važna. Osećanja koja su se rodila dok je posmatrao Isusovu ljubav na delu pokrenula su mladića da potrči za Njime; i Isus je njega zavoleo. Čeleo je da mladić pođe za Njime kao omiljeni učenik i saradnik. Zašto se ova priča pretvorila u tragediju? Šta možemo zaključiti o odnosu između Isusovih osećanja prema nama i našh prema Njemu?

Iako nas osećanja mogu privući Spasitelju, mi moramo odlučiti da svoju volju predamo Njemu i da učinimo ono što On od nas traži!

I. Spasitelj pun saućešća

(Razmotrite tekst u Isaiji 53 i u Jovanu 11,33 u razredu!)

Iako je Isus pokazivao mnogo saučešća i nežnosti dok je bio na ovoj Zemlji, bio je opterećen i tugom i žalošću. Koja osećanja, pripisana Isusu, Isaija opisuje u 53. poglavlju svoje knjige? Uporedi ta osećanja sa strašnim bolom koji je Isus trpeo u Jovanu 11,33! Isus nije bio žalostan zbog Lazara; znao je da će ga uskoro podići iz mrtvih. Negova duboka žalost je opisana kao „embrimaomai“, grčka reč koja bi se mogla prevesti kao gnjev, jauk, uzvik izazvan velikim uzbuđenjem.

Isusu je bilo odvratno što su licemerni ožalošćenici oko Lazarevog groba čak i tada planirali da ga ubiju. Isaija je prorekao da će Isus biti prezren i odbačen. Pošto odbace Isusa mnogi od ovih nevernika će uskoro potpuno zatvoriti vrata svakoj nadi u spasenje. U sudu koji će uskoro zadesiti Jerusolim oni će izgubiti svoj život nemajući priliku ni da budu ožaljeni, osim suza koje će Isus prolići nad njima.

Isus je zaplakao, ali ne nad sobom. On je osetio bol za celim ljudskim rodom. „Gledajući na godine koje će doći, video je patnje i tugu, suze i smrt, deo koji će dopasti ljudima. Njegovo srce je bilo probodeno bolom nad ljudskim rodom svih vekova i u svim zemljama... Čeznuo je da ublaži svo njihovo očajanje.“ (EGW, DA 534)

Čak i danas, mnogi pripadnici ljudskog roda preziru i odbacuju Isusa. Mnogi odbijaju Njegovu ponudu da uzme na sebe njihove žalosti i tuge i da prihvate Njegovu žrtvu, život koji daje za njih. Koliko je samo čeznuo da nas spase! Koliko je samo čeznuo da priznamo Njegovo veliko delo za nas i da mu ponudimo svoju zahvalnost za sve!

Razmotri i ovo: Dok smo razmišljali o Isusovog bolu i dubokoj žalosti nad ljudskim patnjama, koje emocije su se probudile u našem srcu? Koliko su ti opisi učinili da ga zavolimo, da ga bolje razumemo? Koliko su razotkrili našu tvrdokornost i našu potrebu da Sveti Duh dodirne naše srce i da nas nauči Hristovoj dobroti?

KORAK 3 – PRIMENA

Samo za učitelje: Pomozite svom razredu da potrebu svih nas da se okrenemo Isusu i da zatražimo Njegovu pomoć u vladanju svojim emocijama.

Primena:

Čak i bebe pokazuju osećanja na svom licu. Jedan od važnih zadataka u ranom detinjstvu je da deca nauče da prepoznaju svoja osećanja i da zavladaju njima pre nego što se istrgnu njihovoj vlasti. Na primer, roditelj može da pomogne detetu da prepozna nivo svoga uzbuđenja i da se povuče

na „neko usamljeno mesto“ na kojemu će uspostaviti kontrolu nad svojim emocijama. Veoma je važno da dete nauči da usmeri svoje misli prema Isusu. Ovakva upotreba „time out“ nije kazna, već sredstvo da pozitivno usmeravanje ponašanja.

Mnogi među nama odraslima i dalje treba da nauče kako da upravljaju svojim emocijama. Koje korake treba da preduzmemo pre nego što izgubimo kontrolu nad jakim emocijama, strahom, gnevom ili očajanjem? Šta bismo mogli učiniti da usmerimo svoje misli i srca Bogu u takvim trenucima?

KORAK 4 – STVORITI

Samo za učitelje: Predložite ove ideje kao mogućnosti za službu i kao način da se stvaralački istraže i osnaže pozitivne emocije:

Isusova nežnost i staranje mnogo su učinili da ohrabre i uteše one oko Njega i da obnove njihovu nadu i radost. Šta mi možemo učiniti ili kazati u sledećoj sedmici da blagoslovimo srca onih oko nas?

Ispitajte listu pozitivnih emocija u Galatima 5,22! Izaberite jednu od njih da se na nju usredsredite u toku ove sedmice. Prouči biblijske tekstove o toj emociji svakoga dana. Ako drugi u razredu izaberu drugu emociju, možete razmenjivati tekstove i misli.

Alternativna aktivnost: Izaberite jednu emociju na koju ćete se usredsrediti u toku ove sedmice, i istražujte biblijske tekstove koji govore o joj. Razgovarajte o svojim mislima u razredu.

Druga pouka

Ključni tekst: 1. Petrova 5,7

Učenici će:

Saznati: Opiši Božje staranje da ukloni svaki uzrok zabrinutosti u tvom životu.

Osetiti: Osetiti uzaludnost briga oko onoga za šta će se Bog postarati.

Učiniti: Naučiti da se osloniš na Gospoda da reši svaku brigu, koja je izvan naše moći, i da nam pomogne da rešimo one brige koje su u okviru naše vlasti.

Kratak sadržaj pouke:

I. Saznati: Božje staranje o našim brigama

A. Koje vrste nevolja izazivaju brigu u našem životu?

B. Šta je Bog učinio da bi se postarao za naše fizičke, mentalne i društvene potrebe?

C. Šta je Bog učinio da bi rešio problem naših greha? Za našu budućnost?

II. Osetiti: Bezrazložna zabrinutost

A. Zašto smo skloni da se brinemo oko tako mnogo stvari u svom životu koje se nalaze izvan dosega naše vlasti? Zašto to daje priliku Sotoni da trijumfuje?

B. Kako možemo da naučimo da budemo zadovoljni bez obzira šta se događa?

III. Učiniti: Naučiti da imamo poverenja

A. Zašto je poverenje mnogo teže odraslima nego deci? Koju vrstu iskustva treba da steknemo da bismo ponovo bili u stanju da imamo poverenja?

B. Koja biblijska obećanja potpomažu oslanjanje na Boga u našim brigama i uspesima? Šta bismo mogli da učinimo da se više oslonimo na ta obećanja i da tako povećamo svoj mir i sreću?

Sažetak: Mnoge brige izvan naše vlasti mogu da izazovu nemir, ali se Bog postarao za svaku našu potrebu i On nas poziva da se oslonimo na Njega i da odlučimo da se ne plašimo.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao za duhovno rasteenje: Da navede Bođu decu da klonu pod teretom straha i briga je jedno od najuspešnijih, najčešće upotrebljivanih Sotoninih oruđja u borbi protiv nas. Sotona bi želeo da se okrenemo od Boga – da beđimo sami i uplašeni, ali Bog poziva svoju decu da nađu utočište u Njegovog naruđu.

Samo za učitelje: Pouka za ovu sedmicu se baci strahom, zabrinutošću, kako da steknemo sposobnost da izbegnemo mnoge od razornih posledica straha: zabrinutost, nesanicu, napetost, umor i još mnogo drugih. Bođa Reč je puna obećanja da će se On postarati za nas ako budemo imali poverenja u Njega. Ona pouka se razmatrati Bođa obećanja i silu poverenja i vere u Boga.

Početna aktivnost: Upitaj koliki vernici u razredu imaju dece. Zatraži od njih da se sete kako im je bilo dok su deca bila mala – tri ili četiri godine stara. Da li se sećaju neke prilike kada se njihovo dete uplašilo i zatražilo zaklon kod njih. Kako je to bilo?

Razmotri i ovo: Hristos nam savetuje u Mateju 18,3 da imamo poverena kao mala deca. Pošto ste saslušali nekoliko prioča o deci koja su zatražila utočište u naruđu svojih roditelja, šta mislite šta je Isus misli da kaže kada je zatražio „poverenje“, „uzdanje“?

Na koji način bi mogao da postaneš sličniji detetu u svom poverenju?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Komentar Biblije

I. Ukoliko dozvolimo strahu ili brigama da stanu između nas i Boga možemo platiti visoku cenu.

(4. Mojsijeva 13,1.2; 13,26-29; 14,1-4; 14,11; 14,26-29)

Pridružićemo se sinovima Izrailjevim pošto su doživeli niz velikih čuda – ali, ukoliko ih pitate, oni su prošli kroz niz teških opasnosti!

Bog im je obećao zemlju u kojoj teče med i mleko. Obećao je da će to biti njihova zemlja, jer će im je On predati u ruke. I kada su se Izrailjci pribižili granicama Hanaana, Bog im je objavio svoj plan. Naredio je Mojsiju da

pošalje u tu zemlju jednu ekipu istraživača, po jednog čoveka iz svakog plemena. Mojsije je izabrao najbolje od najboljih.

I tako su istraživači krenuli u Obećanu zemlju. Hodali su, gledali su, i onda su se vratili d plodovima većim od bilo čega što su Izrailjci ikada videli. Izveštaj je počeo pozitivnim činjenicama, ali se vrlo brzo pretvorio u priču o snažnim nepijateljima. Očigledno je da su divovske plodove gajili divovski ljudi – visoki, snažni, zastrašujući. Sinovi Izrailjevi su se uplašili, zabrinuli, i zaboravili sve što su znali o poverenju. Svi, osim dvojice. Halev i Isus Navin su podigli svoj glas protiv bujice straha i nagoveštaja buduće propasti.

Izrailjicima se ništa od onoga što su čuli nije dopalo. U stvari, bili su tako uplašeni da su hteli da se vrata u Egipat. Tamo su imali hrane. Život uopšte nije bio loš u Egiptu. Radije ćemo ići natrag u Egipat nego napred da budemo pregaženi od vojske divova! Zašto nam je Bog učinio sve to?

Koliko puta čujemo sličnu reakciju? Nešto loše me je snašlo, zašto mi je to Bog učinio? Sotona prvenstveno želi da zabije klin između tebe i Boga, a strah je jedan od najlakših načina da to postigne. To je jedno od njegovih najupotrebljavanijih oružja. Zašto? Zato što tako najlakše uspeva!

Izrailjci su bili tako obuzeti strahom da su optuživali Boga i za ono što se nikada nije ni dogodilo. Nijedan jedini od njih nikada nije video nijednog divovskog Kanaanca, ali su spremno optuživali Boga za svoju smrt (koja se još nije ni dogodila) od ruke upravo tih divova.

Zaboravili su ponovo da imaju poverenja. U 4. Mojsijevoj 14,11

Bog pita Mojsije šta bi navelo Izrailjce da se oslone na Boga. On je učinio čudo za čudom, ali su oni dalje bili nespremni da veruju da će se On postarati za njihove potrebe.

Kao posledica izrailjskog tvrdoglavog odbijanja da slede Božja uputstva i da uđu u obećanu zemlju kao što je Bog planirao, trebalo je da lutaju pustinjom u toku dodatnih 40 godina.

Mi ljudi često osujećujemo Božje planove za naš život time što nemamo dovoljno poverenja u Njega u vreme nevolje, ili čak samo pretpostavljene nevolje. Dozvoljavajući strahu umesto veri da upravlja našim životom, mi možemo pretrpeti katastrofalne posledice.

Razmotri i ovo: Seti se trenutaka u svom životu kada si se suočavao s teškim i nepremostivim preprekama i kada si bio spreman da odustameš kao sinovi Izrailjevi. Koliko te je koštalo to iskustvo? Koliko bi sve moglo da bude drukčije da si pokazao više vere i poverenja u Boga?

II. Vera i poverenje u Boga u trenucima straha donose nagradu!

(Čitaj 4. Mojsijeva 14,5-9.30.36-38)

Halev i Isus Navin su imali poverenja u Boga. Okrenuli su se protiv celog mnoštva i ostali su čvrsti. Bog im je obećao zemlju. Oni su verovali Bogu. Nisu znači kako će im On dati zemlju, ali su znali da će učiniti ono što je obećao. Znali su da je Bog održao svako pojedino obećanje sve do tada. Zašto onda da mu ne veruju i dalje?

Verovatno nisu bili omiljeni među svojim vršnjacima kada su izrazili to svoje mišljenje. Možete li zamisliti pritisak kojemu su bili izloženi, pošto su bili jedini nepomirljivi u mnoštvu usplahirenih, uplašanih i uspaničenih fatalista?

Bog je video njihovu vernost u vreme nesigurnosti i straha. Ostalih deset uhoda koji su proširili glasine o strašnim divovima, prerano su završili svoj život. Svi su pali kao žrtve epidemije. Halev i Isus Navin su bili pošteđeni zato što su ostali čvrsti.

Bog je odredio posledice panike Izrailjaca. Nijedan odrastao čovek, koji je posumnjao u Njegova obećanja, neće videti Obećanu zemlju – nijedan, osim Isusa Navina i Haleva.

I Halev i Isus Navin su nasledili zemlju koja im je bila obećana, nasledili su je zato što su verovali. Isus Navin je postao starešina celog Izrailja. Bog je radio preko njega i pokorio je zemlju i gradove i isterao je neprijatelje. Bog je blagoslovio Isusa Navina onako kao što se on sam nikada ne bi mogao ni nadati. On to i dalje čini, On to čini i za nas danas ako se pouzdamo u Njega.

Razmotri i ovo: Ponovoi razmisli o svom životu, sada u trenutku kada si bio čvrst u veri i pouzdanju u Boga. Kako te je Bog blagoslovio – na način na koji to nisi očekivao? Kako ti je objavio svoj plan?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Od detinjstva do starosti, mi svi osećamo strah, zabrinutost, i razne negativne uticaje.

Poverenje nije prirodno ponašanje. Ono se mora naučiti. Kao kada beba uči da ima poverenja u svoje roditelje, tako i mi moramo vežbati sebe a imamo poverenja u Boga. Mi moramo svakoga dana ulagati svesne napore da pokažemo poverenje u Boga i malim stvarima (Molim te, Bože, pomoz mi da vozim sigurno na posao!), ali i u velikima (Gospode, izgubio sam posao i nemam sredstava za život!).

Misli/primena/pitanja:

Šta izgleda lakše: osloniti se na Gospoda u malim stvarima ili u malima?
Zašto?

Na kojim područjima svoga života imam problema da se potpuno oslonim na Gospoda?

Kako da se oslobodim želje da sam sebe vodim i da dozvolim Bogu da me On vodi, posebno u trenucima zabrinutosti?

KORAK 4 – STVORITI

Samo za učitelje: Živeti verom je mnogo lakše kazati nego učiniti. Zar ne bi bilo lepo da vodimo izveštaj o tome kako nam je Bog pomogao kada smo bili nesigurni, uplašeni, zabrinuti? Postoji li bolje svedočanstvo o Božjoj ljubavi, oslonjivosti i neprestalnoj brizi o svojoj deci nego što je to lični izveštaj o Božjem vođstvu, zaštiti, i blagoslovima? Ova aktivnost je zamišljena kao dugoročna vežnja za jačanje vere.

Aktivnost: Pozovite vernike u svom razredu da vode zapis o Božjim delima usvom životu. Ideja je da svaki put kada se osete savladani brigama ili strahom opišu to stanje u svom dnevniku. Pošto opišete strah, počnite razmišljati uz molitvu i čitanje obećanja koja se odnose na vaš slučaj. Treba da ostavite prazan prostor u kojemu biste kasnije zapisali kako je Bog odgovorio na vaše molitve i kako je rešio problem. Svako će kasnije moći da ponovo čita svoje zapise i da se ohrabri svojim pređašnjim iskustvima.

Pozovi vernike u razredu da ispričaju kako se to bilo kada su suočeni sa strahom pokazali veru. Kako je to iskustvo ojačalo njihovo poverenje u Boga? Kako je ojačalo njihovu veru i pomoglo im da se hrabrije suoče s novim problemima?

Treća pouka

Ključni tekst: Matej 11,28.

Učenik će:

Saznati: Opiši pozitivne i negativne stresne faktore i opiši metode vladanja tim stresnim faktorima u uravnoteženom načinu života.

Osetiti: Podupirati pristupe utemeljene na poverenju u Boga prilikom suočavanja sa stresnim okolnostima.

Učiniti: Živi zdravim načinom života u koji je uključena služba – aktivnosti usmerene na savladavanje stresa.

Kratak sadržaj pouke:

I. Saznati: Usponi i padovi stresa

A. Stres može da bude izazvan uzbuđenjem, brigama, okolnostima i njihovim pozitivnim i negativnim posledicama i uticajima na nas. Koje vrste položaja nas uvode u stanje pozitivnog stresa? Koje vrste položaja mogu imati štetni stres kao posledicu?

B. Šta možemo naučiti iz načina na koji je Isus savladavao stres u svom životu?

II. Osetiti: Hristocentrično savladavanje stresa

A. Koje negativne emocije dodaju stres našem životu?

B. Svetovni specijalisti za savladavanje stresa nude mnogo korisnih ideja za borbu sa stresom. Po čemu se oni razlikuju od hrišćanskih metoda i pristupa savladavanju stresa?

C. Kako pravilan odnos sa Bogom smanjuje stres koji bismo inače osetili?

III. Učiniti: Ravnoteža i služba

- A. Koje svakodnevne životne aktivnosti nam mogu pomoći da živimo uravnoteženim načinom života i ojačari našu snagu i otpornost prema štetnom stresu?
- B. Kako usmeravanje na potrebe bližnjih može dovesti do smanjenja stresa?
- C. Kako bismo u toku ove sedmice mogli primeniti Isusove metode savladavanja stresa?

Sažetak: Hristos je bio orijentisan na službu, ali je takođe priznao da su odmor i vreme odvojeno za razgovor s Bogom veoma važni za uravnoteženi način života i zdravo upravljanje stresom.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao za duhovno rasteenje: Zdrav, uravnotežen način života, orijentisan prema molitvi i službi, može da nas učini mnogo otpornijima prema posledicama stresa.

Samo za učitelje: Sledeća aktivnost ne samo da nas upoznae s faktorima za ublažavanje stresa, već i njen potencijal za humor može pozitivno delovati na zbljšavanje razreda.

Početna aktivnost: Zatraži od svakog vernika u razredu da izrazom lica pokaže na koji način želi da savlada posledice stresnog dana. Uzmi malo vremena da uživaš u odgovorima, i razgovarajte o smehu i zajedničkoj radosti kao o faktoru za smanjivanje stresa. Zapiši sve predloge i zapazi razliku među njima, zahvaljujući mentalitetu ili polu vernika: neki ljudi vole samoću, neki cene društvo, neki vole da učestvuju u razgovoru kao načinu za savladavanje stresa. Neki vole da vežbaju, neki da spavaju ili da rade ili da se posveće svom hobiju.

Razmosti i ovo: Neki načini suočavanja sa stresom mogu da budu štetni. Na primer, ako pribegavamo jelu kao načinu suočavanja sa stresom, možemo prekomerno povećati svoju telesnu težinu, što će nas suočiti s mnogobrojnim drugim zdravstvenim rizicima. Koje su druge problematične metode borbe protiv stresa?

Svi se suočavamo sa stresom. Neke vrste stresa mogu biti prouzrokovane uzbuđenjem i zabavama, s prevelikim promenama ili žalosnim događajima. Previše stresa, bez obzira na uzrok, iscrpljuje naše životne snage. Međutim,

Bog se postarao za mnoge načine koji nam pomažu da se nosimo sa mukama i nevoljama u životu.

KORAK 2 – ISTRAŽI

Komentar Biblije

I. Stres uzbudljivog života (1. Carevima 17; 18)

Događaji u Ilijinom životu su primer promena i suprotnosti. Prorok se pojavljuje iznenada iz povučenog života u planinama Galada i staje pred Ahava kao hrabri Gospodnji borac, objavljujući Božje sudove idolopokloničkom narodu. On nestaje isto tako brzo iz dvora pokvarenog cara da se nastani pored tihog potoka u pustinji, gde ga Bog hrani dva puta dnevno preko gavrana. Kada potok presuši, Ilija posećuje udovicu u stranoj zemlji i stanuje kod nje i njenog sina. Sve troje se hrane iz čudesne zalihe ulja i brašna sve dok Bog ne pozove Iliju da se ponovo suoči s Ahavom.

Razmotri i ovo: Mnogo toga se može kazati o blagodatima mirnog života na selu. Koji drugi Božji veliki ljudi su započeli svoju javnu službu dolazeći iz jednostavne, seoske sredine? (Vidi 1. Samuilova 16; 1. Mojsijeva 37; Luka 1,80) Koji se blagoslovi mogu dobiti od života u prirodi suprotno životu u ubrzanoj gradskoj sredini?

Božji proroci su bili poznati po svojoj gruboj odeći od kamilje dlake (Zaharija 13,4). I Jovan Krstitelj je nosio takvu odeću kada je došao iz pustinje, pozivajući na pokajanje kao i Ilija (2. Carevima 1,8; Marko 1,6). Ima nešto veliko u jednostavnom životu koji se provodi i razgovoru s Bogom, u prirodnoj okolini, što pomaže da se ono što je Božje vidi kristalno jasno, što daje snagu i jasnoću porukama koje dolaze od Boga. Ilija i Jovan Krstitelj i drugi Božji proroci su bili neustrašivi u objavljivanju poruka Božjem narodu.

Razmotri i ovo: Iako je car pokušavao da ga ubije, Ilija je preživio tri godine gladi zahvaljujući svakodnevnom Božjem staranju. Kakav uticaj su te posebne okolnosti imale na veru Ilije i udovice? Zašto je Bog uzdigao tu strankinju na tako poseban način? (Luka 4,2-26)

II. Stresovi izazvani životnim nedaćama (Razmotri 1. Carevima 19 u razredu!)

Posle tihog, privatnog života Ilija je postao poznata javna ličnost. Poslednje tri godine proveo je u skrovištu, sakrivajući se od Ahava. Sada je sazvaio celi Izrailj na vrh gore Karmil i organizovao uzbudljivo suočavanje Boga i Vaala. Bog mu je odgovorio šaljući oganj s neba, a onda i oluju. Dan se završio time

što se Ilija opasao i potrčao s planine po mraku, pretičući Ahavova kola koja su se jedva probijala kroz provalu oblaka. To je bio prilično uzbudljiv dan za skromnog proroka iz Galada.

Ilija je prešao s vrhunca iskustva na gori Karmilu do bežanja da spase život od razbesnele carice koja je nastojala da mu se osveti. Pao je u depresiju tako duboku da se molio da umre. Umesto da ga prekori što nema dovoljno vere, Bog je u posebnim okolnostima ponovo nahranio Iliju. Dao mu je da se odmori i opremio ga za dugačko putovanje u Sinajsku pustinju.

Razmotri i ovo: Šta je očigledno iz Ilijine priče o Božjem staranju za fizičke potrebe u stresnim vremenima? Kako nam sećanje na te događaje može smanjiti stres u našem životu? (Matej 6,25-34)

Iako ga nije tamo poslao, Bog se milostivo pokazao Iliji na planini na kojoj je Mojsije razgovarao s Gospodom pre tako mnogo godina. Tamo je Bog obnovio Ilijinu veru podsećajući ga da se Božje delo u najvećem broju slučajeva obavlja tiho, delovanjem Svetoga Duha na naše srce. I kada se Bog pokazao svome proroku tihim glasom „napeti, nestrpljivi prorok je postao krotak i pokoran, spreman da sluša glas Gospodnji. 'Ako se povratite i budete mirni, izbavićete se, u miru i uzdanju biće sila vaša!' (Isaija 39,15)“ (SDA BC 825)

Oganj s neba i dramatski događaji na vrhu planine malo mogu doprineti da se promeni srce okorelog grešnika. To se može postići tihim delovanjem Božjega Duha. Bile su potrebne tihe okolnosti u pustinji i odvojeno vreme, razgovor s Bogom bez ikakvih smetnji, da bi Ilija čuo tihi glas Duha koji ga je podsećao na važne pouke.

U vreme stresa, važno je držati se prioriteta i provoditi vreme u traženju Gospoda. I tada nas On može podsetiti da je najvažnije Njegovo delo, obavljeno na tih, neuzurban način, u našim srcima. Naš najvažniji posao je da saradujemo s Njime tako da možemo naći „pokoje dušama svojim“ (Matej 11,28-30).

Razmotri i ovo: Kako i uspeh može da izazove stres? Koje druge javne ličnosti su pale pod iskušenjem koje je bilo povezano sa vlašću, rukovođenjem i dostignućima? (1. Samuilova 18; 2. Samuilova 11)

III. Isus i stres

(Razmotri Marko 6,31 u razredu!)

Na površini, neko bi se mogao upitati zašto je Isus, od 33 godine života na Zemlji, samo tri i po godine proveo u javnoj službi? Neko bi mogao pomisliti da je u toku tako kratkog vremena službe Isus bio pod stalnim pritiskom da obavi što više posla. Međutim, čak i u toku vremena kada je morao da

odgovara na mnogobrojne javne zahteve, On je mnoge sate provodio u razgovoru sa svojim nebeskim Ocem (Luka 5,16; 6,12; 11,1; Marko 1,35).

Razmotri i ovo: Ako je Hristos, koji se tako savršeno razumeo sa svojim nebeskim Ocem i tako dobro znao šta treba da čini, smatrao da je vreme u molitvi, proučavanju i razmišljanju tako važno, koliko bismo mi više vrenena morali posvećivati odmoru, obnavljanju i vezi sa svojim nebeskim Ocem?

KORAK 3 – PRIMENA

Samo za učitelje: Uzmi vremena da podsetiš svoj razred na beskrajnu vrednost svetkovanja subote.

Primena u životu: Svetkovanje subote je važan faktor umanjivanja stresa. Dan Butner, koji je sarađivao s naučnicima u proučavanju dugovečnosti u četiri zemlje, proučavao je i adventiste u Loma Lindi i zaključio u jednom razgovoru u časopisu „Advenčer“:

„Pogledajte šta oni rade subotom – kod njih se sve zaustavlja; oni se usredsređuju na svoga Boga; i tako umanjuju stres na temelju onoga što treba da čine; oni svi odlaze da jedu sa zaista dobrim prijateljima, a onda idu da se prošetaju po prirodi. A dobitak su šest dodatnih godina za adventističke žene i skoro deset dodatnih godina za adventističke muškarce.“ (Josh Dean, „Dan Buettner’s Search for the Fountain of Youth“ – The Longevity Expedition, Adventure June/July 2009).

Pitanja za razmišljanje:

Koje druge aktivnosti kojima se bavimo subotom dodaju blagoslov našim naporima da se suočimo sa životom i stresom? Kako bismo mogli da produbimo svoje poštovanje prema uživanjima koje nam subota nudi?

KORAK 4 – STVORITI

Samo za učitelje: Predložite razredu sledeće aktivnosti kao način da se praktično primene pouke koje smo naučili o stresu:

Aktivnosti:

Redovan program vežbi može veoma da doprinese umanjenju stresa, ali najbolje se na volite ono što činite. Vežbajte na svežem vazduhu i na suncu u prirodnoj okolini što je još veći blagoslov. Šta biste već ove sedmice mogli da

učinite da započnete program vežbi ili da poboljšate program koji već primenjujete?

Odgovarajući san, redovna, uravnotežena ishrana, mnogo vode sve to može da doprinese da budete otporniji prema stresnim okolnostima. Šta biste još mogli da učinite da izgradite svoju odbranu protiv normalnog stresa u životu?

Kako biste mogli da povežete omiljeni hobi sa službom bližnjima i da steknete dodatni blagoslov opuštanja?

Četvrta pouka

Ključni tekst: Matej 7,12

Učenici će:

Saznati: Opiši temelj hrišćanskih odnosa.

Osetiti: Razvijati ponašanja i držanja koja jačaju veze u porodici, crkvi i društvenoj zajednici.

Učiniti: Primeniti načela odnosa koja su neophodna da bi se izlečiti i unapredili odnosi u tvom životu.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: izgrađivati hrišćanske odnose

A. Koja biblijska načela treba da usmeravaju naše međusobno postupanje kada smo ranjeni, ljuti ili uplašeni?

B. Koja biblijska načela nas uče kako da izgrađujemo međusobnu bliskost?

C. Zašto su pokajanje i priznanje tako važni?

D. Kako da rešimo barijere u međusobnim odnosima koje su nastale zbog prošlih iskustava s bližnjima?

II. Osetiti: držanja koja povezuju

A. Kakvo držanje treba da negujemo u svom odnosu prema starešinama? Prema svojoj deci i drugim pripadnicima porodice? Našim susedima? Prema onima s kojima se ne slažemo?

B. Kako je Hristos oblikovao svoje držanje prema starešinama, prema svojim svadljivim učenicima, i sa teškim mnoštvom koje ga je okružavalo? Koje bliske odnose gajimo i kako ih negujemo?

III. Učiniti: zlatno pravilo

A. Kako zlatno pravilo ponašanja oblikuje naše svakodnevne odnose?

B. Šta bi trebalo da se učini, uz Hristovu pomoć, da se unapredi ozdravljanje svih naših sadašnjih i nekadašnjih odnosa?

C. Šta bismo mogli da učinimo a ojačamo svoje odnose sa susedima, porodicom i vernicima u Crkvi?

SAŽETAK: Dok se trudimo da budemo na blagoslov jedni drugima, mi ćemo priznavati svoje greške i opraštati jedni drugima, imati obzira, hrabriti bližnje i uvek se truditi da budemo na korist jedni drugima.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao za duhovno rasteenje: Važnost dozvoljavanja Bogu da bude Gospodar naših odnosa s drugim ljudima.

Samo za učitelje: Naglasite važnost, centralnu važnost, našeg odnosa s drugim ljudima u našem hrišćanskom životu. Odnosi mogu da imaju negativne i pozitivne uticaje na nas. Bog želi da se izlažemo pozitivnima.

„Ja volim ljudski rod; ali ljude ne trpim!“ – tako je rekao Lajnus, jedan od karaktera u komediji „Kikiriki“ Čarlsa Šulca. Lajnus je zamišljena suprotnost očajnom idealisti koji se krije u svakome od nas. Mi imamo visoka merila za sebe i za druge, posebno za druge. Mi otvaramo svoje oči svakoga jutro s namerom da širimo milost, strpljivost, mir i ljubav. Postaje nam nešto teže dok se probijamo prema kuhinji, samo da otkrijemo da nam je neko popio mineralnu vodu na kojoj smo navikli da kuvamo svoj jutarnji napitak. Nekako uspevamo da se izborimo s time.

Posle još nekoliko susreta sa nesavršenim osobama, potpuno suprotnima onoj idealnoj zamisli o „ljudskom rodu“ koja postoji prvenstveno samo u našoj glavi, odlazimo od kuće samo da otkrijemo da nam je neko ošteti auto u toku noći, i da je zanemario svoju dužnost da nam ostavi broj svoje police osiguranja i svoju adresu. Znaete, ošteti nam je odbojnik na kojemu je stajao znak ribe koji je označavao naše hrišćansko opredeljenje. Naš smešak je postao prilično ukočen do sada, a još se uopšte nismo ni uključili u saobraćaj!

...

Ljudi! I kao što pesma kaže, srećete se njima svakoga dana. Ili, srećete se s posledicama njihovih dela, od kojih su neke pozitivne, ali ne tako mnogobrojne. Svaki susret uspostavlja odnose. Odnosi su uzrok, ali i rešenje, svih svetskih problema. Međutim, jedan odnos može da vas ojača da stvarno širite milost, stpljivost, mir i ljubav: odnos sa Isusom Hristom.

Raspravljaj u razredu: Da li je vaš odnos sa Bogom dovoljno snažan da vas zadrži na pravom putuu vašim odnosima s drugim ljudima?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Komentar Biblije

I. Imaj na umu ko si!
(Razmotri u razredu Efescima 4,1-5!)

Kada je ljudski rod bio stvoren, stajali smo u jedinstvu ili bar u zajedništvu s Bogom. Prvi greh je razbio to jedinstvo. Mi više ne poznajemo Boga. Mi ne razumemo Njegove pobude. U stvari, sumnjičavi smo prema Njemu, jer smo svoju sebičnost pripisali Njemu.

U tom trenutku nije nam bilo suviše teško da pretpostavimo da su drugi ljudi naši protivnici, koji se trude nam nešto podmetnu; a često se dešavalo da smo bili u pravu, jer su oni u stvari potpuno slični nama. Da, mi se možemo truditi da budemo dobri, pošteni i ljubazni i da čak ponekad i uspevamo u tome. Mi smo čak stvorili pravilnike o etičkom ponašanju koji treba da nas podsete da treba da suzbijamo svoje najgore pobude. Međutim, pogreške su uvek moguće, pa je tim pravilnicima bila potrebna i pretnja kaznom zbog prekršaja etike i morala. To je na sebe preuzeo Božji zakon.

Na kraju, Bog je taj svoj zakon otkrio Mojsiju da bi nas podsetio odakle smo došli i koliko smo zašli. Zakon bi se mogao uporediti s prstom koji pokazuje prema Božjem karakteru, koji je trebalo da posluži kao model naših međusobnih odnosa i odnosa prema Bogu. Međutim, ljudi su postali izuzetno zaokupljeni pojedinostima samoga prsta. Činili su sve samo da izbegnu da vide ono što je zaista važno i značajno.

Preko Hrista Bog je obnovio naše zajedništvo sa sobom i naše međusobno zajedništvo. Mi više ne moramo da budemo ono što smo bili. Bog je u nama i mi smo u Bogu, jedno u Duhu i u miru.

Razmotri i ovo: Bog nas je doveo u jedinstvo sa sobom i u međusobno jedinstvo u svome Telu, u svojoj Crkvi. Zašto, onda, imamo toliko teškoća da to prepoznamo i da se ponašamo u skladu s time? Kako možemo biti sigurni da se sećamo šta Bog želi da budemo?

II. Čini i ti drugome...

(Razmotri u razredu tekst u Mateju 7,12!)

Naše shvatanje o tome šta je dobro za druge ljude često je po Jakovu tamnjeno našim sebičnim željama i interesima. Ponekad smo u tome potpuno na pogrešnom putu. Međutim, ipak smo pozvani da budemo aktivni u zadovoljavanju potreba drugih ljudi. Da bismo to uspjeli treba da tražimo od Boga da nam pokaže te potrebe.

Uzmite u obzir i ovo: Da li ste ikada pokušali da pomognete nekome da biste na kraju otkrili da ono što ste smatrači njegovom potrebom uopšte nije bilo njegova potreba? Ili ste ustanovili da uopšte nemate nikakvog pojma koje su potrebe ljudi oko vas? Kako bismo mogli postati otvoreniji za potrebe drugih i spremniji da ih zadovoljimo?

III. Molite se zajedno

(Razmotrite zajedno tekst u Jakovu 5,14-16!)

Svi smo mi kao vernici dobro upoznati sa službom miropomazanja i molitve za bolesne. Naše znanje je utemeljeno na upravo pročitanoj tekstu apostola Jakova. Ipak, samo su neki svesni njegove uske povezanosti sa idejom o priznavanju pogrešaka drugim ljudima.

Priznanje greha bilo kome osim Bogu je problematično svim protestantima. Skoro svi komentatori ovih tekstova savetuju čitaocima da ove tekstove ne shvate suviše doslovno i da budu izuzetno oprezni koliko i kome će priznavati svoje grehe. U jednom idealnom svetu mi bismo sve mogli da podelimo sa svojim bližnjima, hrišćanima, ne brinući se suviše o zloupotrebama poverenja ili o izlaganju osudama. Međutim, mi zaista ne živimo u idealnom svetu, zar ne?

Međutim, u najmanju ruku morali bismo biti spremni da ispitamo svoju savest i da priznamo sebi da smo pogrešili. Kada naškodimo drugome, treba da preuzmemo odgovornost, treba da razgovaramo sa oštećenom osobom i da se potrudimo da joj nadoknadimo štetu. Mislim da nije preterano idealistički da pronađemo brata hrišćanina s kojim možemo razgovarati o svojim najtežim borbama i da iskazivanje poverenja bude obostrano. Na taj način, možda ćemo biti u stanju da neutrališemo snage koje potkopavaju naš duhovni život i život cele Crkve.

Razmisli i o ovome: U kojim situacijama bi bilo korisno priznati svoje mane nekome drugome, osim što ih priznajemo Bogu? Zašto bi to mogli da ima pozitivan uticaj, kao što Jakov nagoveštava?

KORAK 3 – PRIMENI

Pitanje za razmišljanje:

1. Kvalitet vašeg odnosa sa Bogom se pokazuje kvalitetom vašeg odnosa sa drugim ljudima. Tačno, pogrešno, ili?
2. Šta je u stvari oprostjenje, i zašto je to tako teško postići? Zašto je to tako bitno?

Pitanja za primenu:

1. Da li se možete setiti neke prilike kada ste na zlo uzvratili dobrom?
2. Da li stvarno verujete da vam je Bog oprostio grehe i nedostatke? Kako je to verovanje uticalo na vaše odnose sa drugima?

KORAK 4 – STVORITI

Samo za učitelje: Sledeća aktivnost je zamišljena da ilustruje srž Isusovog učenja o odnosima, viđenog preko teksta u Mateju 7,12, i da vidimo kako da ga primenimo na posebne uslove u svakodnevnom životu.

Pre svega istaknite tekst u Mateju 7, 12: „Sve, dakle, što hoćete da čine vama ljudi činite i vi njima; jer je to zakon i proroci!“ Koja bi reakcija bila u skladu s ovim učenjem u sledećim slučajevima?

1. Nadzirete novog nameštenika na vašem radnom mestu. Osoba je ljubazna, promišljena i istinski željna da svoj posao dobro obavi, ali uskoro postaje jasno da nije sposobna da to učini. Ima i problema na međuljudskom nivou.
2. Vaš sused se oduševio nečim što naziva „pomaganjem prirodi“. Međutim, vama i drugima se čini da on u stvari traži izgovore da ne kosi svoju baštu. Nekim ljudima vrlo smeta zapuštena bašta, koja celoj okolini obara cene imanjima, pa daju vrlo neugodne komentare. I vi ste zabrinuti, ali, kako znate da cena imanjima ionako pada zbog svetske krize, pokušavate da ostanete mirni.
3. Pred vama je neki veliki praznik koji okuplja sve članove porodice iz bliza i daleka. Kako ćete izaći na kraj sa šurakom čija se shvatanja potpuno razlikuju od vaših, a posebno zato što on ne okleva da otvoreno kaže šta misli. Nikada

niste uspevali da budete u dobrim odnosima s njime iako je on u stvari dobra osoba. On voli vašu sestru i ona voli njega i vi sami niste suviše ponosni na samoga sebe zbog načina na koji ste reagovali u nekim prošlim prilikama.

Peta pouka

Ključni tekst: Psalam 130,3.4.

Učenik će:

Saznati: Uporediće nezdrav pristup krivici sa zdravim, hristocentričnim pristupom.

Osetiti: Prihvatiti ponizno priznanje greha i Božji plan za rešenje problema greha kao jedini način postupanja prema grehu.

Učiniti: Priznati svoje grehe, prihvatiti oprostjenje od Hrista, i živeti radosno u slobodi Njegove ljubavi.

Kratak pregled pouke

I. Saznati: dobro za dušu

A. Zdrava savest nas opominje zbog svega u čemu smo pogrešili. Kako da razvijemo zdravu savest?

B. Koji je najbolji način odnosa prema krivici zbog greha? Šta Bog čini za nas kada priznamo svoje grehe?

C. Koji problem se pojavljuje kada ne priznamo svoje grehe?

D. Zašto je važno da oprostimo onima koji su nas povredili?

II. Poniznost i poverenje

A. Koja osećanja nas mogu sprečiti da ne priznamo svoje grehe?

B. Koja osećanja treba da prate priznanje greha?

C. Kako se osećamo kada prihvatimo oprostjenje od Boga?

III. Učiniti: Obilan život

A. Koje grehe treba da priznamo?

B. Kada jednom priznamo svoje grehe, šta će Bog učiniti za nas, nešto o čemu treba da razmišljamo, da cenimo i da prihvatimo?

C. Šta ćemo dobiti ako u toku ove sedmice budemo živeli slobodnim, radosnim životom u Hristu? Kako vest o toj slobodi treba da podelimo s drugima?

Sažetak: Osećanja krivice se pojavljuju zbog nepriznatih greha, dok greh koji je priznat i oprostjen donosi slobodu, mir, radost i obilan život koji počinje sada i nastavlja se u večnosti.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rasteñju: Krivica je nezaobilazni deo ljudskog stanja, ali ne treba da bude i kraj priče. I to zato što je Bog osigurao lek.

Samo za učitelje: Krivica može da bude veoma težak teret, ona vas može uništiti emocionalno, čak i fizički. Dok budete predavali ovaj materijal, potrudite se da stavite krivicu u kontekst Hristovog poziva i Njegove želje da daruje oprostjenje, što je sila daleko snažnija od krivice.

Početna aktivnost: Dr Kent Kil, profesor psihologije na Univerzitetu, bavi se intenzivnim, često strašnim svetom psihopatologije. On ispituje um psihopata – doslovno – pretražujući njihov mozak, istražujući sličnosti u strukturi koje će ponuditi fizičko rešenje zašto neki ljudi imaju skoro potpunu nesposobnost da osete krivicu. Njegovo interesovanje za prihopate bilo je pokrenuto još u ranom detinjstvu. Njegov otac, koji je radio u lokalnim novinama, došao je kući jednoga dana i pričao o Tedu Bandiju, privlačnom, inteligentnom i zgodnom mladom čoveku koji je napao i ubio najmanje trideset žena. „Taj momak je odrastao u našoj ulici. Želeo bih da shvatim zašto ljudi čine zla dela – kako bi neko mogao da bude sličan Tedu Bandiju – želeo bih da proučavam njegov mozak!”

Razmotri i ovo: Psihopatija je karakteristična po moralnoj praznini – nesposobnosti da se oseti saučešće ili kajanje. Ljudi obično posmatraju „krivicu” u bitno negativnom smislu; ona uključuje promašaj, čovek je učinio nešto zlo. I opak, ideja o svetu u kojemu ljudi čine zlo bez osećanja krivice je

zastrašujuća. Razgovarajte u razredu o pozitivnom aspektu krivice – za pojedinca i za društvo.

KORAK 2 – ISTRAŽI

Komenatra Biblije

I. Osećam krivicu, dakle, ja sam...

(Razmotri u razredu tekst u 1. Mojsijevoj 3,8-13. i u Rimljanima 5,18.19!)

Razmotri i ovo: Literatura i umetnost u toku stoleća svedoče prodornoj prirodi krivice kao nezaobičajnog dela ljudskog postojanja. Zašto je ta emocija tako značajan deo normalne ljudske psihe?

Prvobitna „pokvarenost“. Krivica ne može da postoji sama; ona je sporedni proizvod nečega drugoga – greha. Teolozi su dugo raspravljali o zamisli o „prvobitnom grehu“. Pitali su: kakve su zaista bile posledice koje je čovečanstvo iskusilo zbog greha Adama i Eve, zbog njihove neposlušnosti Božjoj volji?

Čitaj Psalam 51,5! Reč „greh“ očigledno opisuje posebna dela, ali, da li opisuje i opšte stanje ili položaj ljudskog bića prilikom rođenja? Duh proroštva jasno povezuje ljudski problem sa grehom sa Adamovim padom. Piše: „Postoji u njegovoj prirodi sklonost ka zlu, sila kojoj se bez tuđe pomoći ne može odupreti.“ (EGW, Education, 29)

Gerhard Pfandl, teolog naše Crkve, kaže da pojam „prvobitna pokvarenost“ najbolje opisuje učenje naše Crkve. Mi ne nasleđujemo stvarnu krivicu za Adamov greh (prvobitni greh), ali nasleđujemo ljudsku sklonost prema grehu. On piše: „Proučavanje prvobitnog greha i pokvarenosti treba da nas navede na veću svest o našoj potrebi za pravednošću. Da nam je potreban Spasitelj na dan kada smo se rodili, a ne tek pošto prekršimo Božji zakon...Večno evanđelje Isusa Hrista zadovoljava naše potrebe,“ (Gerhard Pfandl, Some Thoughts on Original Sin, p. 22)

Pitanja za razmišljanje:

Razmisli o drugim teorijama zašto postoji krivica! (Na primer, društveno objašnjenje, roditeljsko objašnjenje, unutrašnja želja da se nikome ne nanese šteta, prihološka neuroza i td) Zašto sva ta objašnjenja nisu adekvatna? Može li postojati svest o krivici bez objektivnog merila šta je dobro i šta je zlo?

II. Mea culpa – Ja sam kriv (Razmotri Psalam 32,5. i Jovan 16,7.8 u razredu!)

Pre savremenog napretka u ventilaciji i mehanizaciji, kopanje uglja je bilo izuzetno opasna delatnost. Za ispitivanje prisutnosti metana i ugljenmonoksida u rudarskim oknima upotrebljavale su se ptice, kanarinaci. Sve dok su ptice bile zdrave, rudari su znali da je sve u redu. Mrtav kanarinac je bio znak da treba smesta da napuste okno.

Razmotri i ovo: Na koji način i naša savest deluje kao „kanarinac u rudarskom oknu“, kao božanski sistem za upozorenje? Na šta nas u stvari savest upozorava?

III. Naš uzbor – paraliza ili preobraženje (Razmotri Psalam 32 u razredu!)

Šta se događa kada smo osvedočeni u svoju krivicu pred Bogom? Pismo nam otvara dva moguća puta – jedan vodi u duhovnu paralizu, a drugi u preobraženje.

Paraliza – Čitaj tekstove u Jezdra 9,6. i u Psalmu 38,4! Martin Luter, čija učenja o Božjoj blagodati su razdelila politički i religijski svet njegovog vremena, piše o jednom ranijem razdoblju svoga života kada je kao mladi monah, očajnički pokušavao da okaje svoju krivicu postom i samokažnjavanjem: „Izgubio sam oslonac u Hristu kao Spasitelju i utešitelju i načinio sam od Njega nadglednika i krvnika moje jadne duše.“ (J. Kittelson, Luther The Reformer)

Raspravljaj: Razmotri Luterovo iskustvo i opiši kako nošenje tereta nerazrešene krivice može oblikovati: naše razmišljanje, odluke, odnose s bližnjima!

Pitanja za razmišljanje:

Šta se krije iza omiljene ideje da ljudi odrasli u strogim verskim zajednicama, s visokim moralnim očekivanjima, neizostavno upropaštavaju svoj život osećanjem krivice?

Preobražavanje: Razmotri Matej 26,75! Zdrava svest o krivici pokreće nas na upoznamo sebe, da se pokajemo i da prihvatimo oprostjenje koje nam Hristos nudi.

Šta se preobržava? Naše gledište o samome sebi (mi prepoznamo se samo svoju krivicu, već i neizmernu vrednost koju imamo pred Bogom, koji je pronašao lek za našu krivicu); naš odnos sa Bogom (mi se kajemo i trudimo da svoja dela usaglasimo s Njegovom voljom); naš odnos prema bližnjima (trudimo se da činimo dobro, koliko god to možemo, i da ispravimo posledice svoga greha).

Razmotri i ovo: Jedna od najlepših tema u Bibliji je: Hristos koji nas pomiruje s Bogom. Zatraži od tri osobe u razredu da pročitaju sledeće tekstove: Rimljanima 5,10.11; 2. Korinćanima 5,17-20; Kološanima 1,21.22. Koje emocije osećate dok slušate o Božjim naporima da nas privuče k sebi? Koliko su ovi tekstovi uspešni da emocije krivice stave u okvire Božjeg plana za naše spasenje?

KORAK 3 – PRIMENA

Samo za učitelje: Što jasnije vidimo greh, to snažnije osećamo silu krivice. Razgovarajte u razredu kako da poništimo negativnu silu krivice u svom životu, istovremeno ozbiljno shvatajući uništavajuću silu greha.

Primena u životu: U jednom romanu puritanski pastor prikriva svoj odnos s mladom ženom dok istovremeno pretsedava sudu koji joj sudi zbog preljube. On prikriva svoju krivicu sve dok ona ne provali iz njega u dramatskom trenutku priznanja. Jedan ruski pisac opisuje zatvorenika koji beleži svaku svoju zlu misao ili delo na listu papira.

Na koji način se čovek bori s osećanjem krivice? Da li plače i kuka? Trudi li se da ispravi učinjeno? Oseća li potrebu za priznanjem krivice – Bogu ili drugim osobama?

Aktivnost: Teoretičar Džon Mill smatra da je svest o krivici korisna pojava, jer postavlja moralna ograničenja i sprečava ljude da nanose štetu bližnjima. Filozof Fridrih Niče vidi svest o krivici kao znak ljudske represije i slabosti. Frojd, osnivač moderne psihijatrije, smatra svest o krivici psihološkom slabošću, proizvodom nemogućih zahteva koji se postavljaju ljudima ili znakom previše osetljive savesti.

Kako bi ti opisao krivicu i njenu ulogu? Kako Biblija opisuje svest o krivici?

KORAK 4 – STVORITI

Samo za učitelje: Svest o krivici retko se pojavljuje bez pratnje u našem životu. Ona donosi očajanje, beznadežnost, depresiju, kompleks niže vrednosti, gnev. Ukažite vernicima na Onoga koji čeka da nas prihvati u svoje naručje i da nam oproštenje i izlečenje.

Strah od odvajanja od Boga, strašni osećaj užasa, usamljenost u nošenju tereta greha – Isus je odlučio da nosi sve to. On dobro zna kako je strašan osećaj krivice.

Kako je to promenilo naše razumevanje svega o čemu smo danas proučavali? Kada se radi o razumevanju sile krivice, Isus, bezgrešni, odlučio je da pođe tim putem pre nas.

Pozovite vernike da svakoga dana razmišljaju o Hristovom radikalnom poistovećivanju s ljudskim rodom; činjenica da je nosio našu krivicu da bismo mi mogli živeti bez paralizujuće svesti o krivici. Završite proučavanje u razredu čitajući tekst u Mateju 11,28-30!

Šesta pouka

Ključni tekst: Filibljanima 4,8.

Učenik se:

Saznati: Ispitati uticaj naših misli na naše reči i ponašanje i uticaj reči na preusmeravanje našeg razmišljanja.

Osetiti: Osetiti snagu koju dobijamo preko Svetoga Duha dok se bavimo Božjom Rečju.

Učiniti: Odlučiti da dozvolimo Svetome Duhu da oblikuje naše misli dok razmišljamo o Božjoj stvaralačkoj sili, Njegovoj vernoj ljubavi, i o Njegovom zakonu.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Izvor delatnosti

A. U kakvom su odnosu naše misli s onim što govorimo i činimo?

B. D o kakve promene u našim mislima i osećanjima dolazi kada se bavimo Božjom Rečju? Kako molitva deluje na preusmeravanje naših misli?

II. Osetiti: Sila Božje Reči

A. Naša osećanja su usko povezana s onim što sami sebi govorimo. Zašto je tako važno da savesno biramo reči o kojima ćemo razmišljati?

B. Na koji način Sveti Duh može, menjajući naše misli, da promeni i naša osećanja?

III. Učiniti: Birati Duh

A. Namerno stavljajući sebe u položaj da Sveti Duh može da ispuni naše misli svojim načinom razmišljanja, mi dozvoljavamo Svetome Duhu da upravlja našim umom i srcem.

- B. ta možemo učiniti da bismo Svetome Duhu osigurali puni pristup našim mislima?
- C. Kakve promene su neophodne u našem izboru društva i zabave?

Sažetak: Naše misli su izvor naših reči i dela i kao takve, treba da se pokore upravi Svetoga Duha iz časa u čas.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Iz časa u čas, iz dana u dan, naše misli su snažna sila koja nas ili privlači Hristu ili nas odvodi od Njegove volje u našem životu.

Samo za učitelje: Pokušaj da vladamo svojim mislima je sličan hvatanju ruba – dok hvataš jednu, pet ostalih ti pobegnu. Pomozi razredu da shvati presudnu ulogu naših uobičajenih misaonih procesa – svesnih i nesvesnih – na oblikovanje našeg svakodnevnog hrišćanskog života. Istražite duhovna sredstva za usmeravanje naših misli.

Početna aktivnost: Osamnaestog novembra 1978. godine 909 ljudi, žena i dece izgubilo je život u masovnom samoubistvu u usamljenom naselju i Gvajani. Nekoliko preživelih u „džounstounskom masakru“ dali su svoj izveštaj o strašnom prizoru kada su roditelji dragovoljno davali svojoj deci injekcije smrtonosnog otrova cijanida pre nego što će ga i sami popiti. Međutim, snimak, otkriven kasnije, pokazao je da samoubistvo i nije uvek bilo dragovoljno. Jedna žena, Kristina Miler, uputila je glasan izazov Džimu Džouns, karizmatičkom vođi grupe, koji je rukovodio smrću svojih sledbenika. Džouns je odgovorio kao i mnogo puta pre toga, pozivajući svoje pristalice da učutkaju Kristinu.

Džounsove metode kontrolisanja mnoštva nisu bile nove. Još u devetnaestom stoleću Gustav LeBon je pisao o tome kako misli pojedinca mogu da budu izopačene, kontrolisane i usmerene silom „mentaliteta mase“. Mnogo kasnije, Adolf Hitler je iskoristio slične tehnike u svojoj upotrebi masovnih medija.

Razmotri i ovo: Mi lako zaboravljamo silu onoga što se zbiva u našem umu; neverovatnu sposobnost misaonih procesa da utiču ne samo na naš život već i na život onih oko nas- na dobro ili na zlo. Da li smo ozbiljno razmislili o strašnoj ranjivosti naših misli spoljašnjim uticajima – onoga što gledamo, čitamo, ili dozvoljavamo sebi da razmišljamo.

Istražite jednostavnu silu predloga. Kažite vernicima da ne misle o slonu koji hoda preko zategnutog užeta. Koliko među njima će biti u stanju da tu misao smesta izbace iz svoje glave? Zatražite od njih da navedu svakodnevne uticaje koji nesvesno oblikuju njihovo razmišljanje!

KORAK 2 – ISTRAŽI

Komentar Biblije

I. Napraviti vezu

(Razmotrite u razredu tekst iz Luke 6,43-45. i Marka 7,21-23!)

Misli mogu da izgledaju prolazne. Fiziološki, one su samo varničenje sinapsi u našem mozgu. Ipak, poruka Isusovih reči je jasna: misli su važne! Na kraju krajeva, mi izražavamo svoja unutrašnja osvedočenja i emocije svojim odlukama, govorom i delima. Ako je ljubav vladajuća sila u našem umu, onda, kao što ističe Duh proroštva: „Ljubav ne može postojati ako se ne izrazi spoljašnjim delovanjem, kao što ni vatra ne može postojati bez goriva!“ (1T 695)

Razmotri i ovo: Biblija često govori o našim delima kao o „rodovima“ (karpos). Ona upoređuje „rodove“ onih koji propuštaju da upravljaju svojim mislima s „rodovima“ onih koji svoje misli pokoravaju Bogu (Galatima 5,19-23). Razmislite dublje o ovoj metafori! Koje praktične pouke možemo izvući iz prirodnih faza rastanja žive biljke? Isto onako kao što proizvodnja roda zahteva zdravo seme, dobro posađeno i negovano, tako i žetva duhovnog ploda zahteva mnogo truda. Objasni kako?

II. Prava perspektiva

(Razmotri tekst u Kološanima 3,1-17. u razredu!)

Koji je najvažniji korak u građenju zdravog misaonog života? Pročitaj ponovo tekst u Kološanima 3,1-4! Zapamtite izraze: „Ako, dakle, uskrsnuste s Hristom...“ – „Jer umrijeste i vaš je život sakriven s Hristom u Bogu“ – „onda ćete se i vi javiti s Njime u slavi“. Uporedi te izraze s jednostavnim izrazom u Jevrejima 3,1: „zajedničari zvanja nebeskoga“.

Pavle podseća svoje čitaoce da su imali susret s Bogom koji je promenio njihov život i njihove perspektive. Mi smo pozvani da učestvujemo u Hristovoj pobedi nad smrću. Naša perspektiva sada premašuje smrtni svet. Mi umesto toga gledamo kroz sočiva večnosti.

Pitanje za razmišljanje:

Koje praktične promene može ova večna perspektiva da unese u način na koji mislimo o svojoj karijeri, svojoj porodici, svojim finansijama?

III. Ulaz - izlaz

(Razmotri u razredu tekst u Filibljanima 4,8!)

Ako ovaj susret s Bogom koji je promenio naše perspektive predstavlja temelj zdravog misaonog života, kako onda gradimo na tom temelju? Koliko je u tom procesu važna jednostavna jednačina „smeće ulazi jednako smeće izlazi“.

Pitanje za razmišljanje:

1. Čitaj ponovo tekst u Kološanima 3,16! Koju ulogu zajednica vernika ima u razvoju zdravog načina razmišljanja? Koliko je važno da imamo neko sigurno mesto da izrazimo svoja strahovanja, svoje propuste, svoje nade, svoje borbe? Šta se događa kada pokušavamo da sve zadržimo za sebe?
2. U kojoj meri se duhovna bitka da „čuvamo pristupe svome umu“ nalazi pod uticajem naizgled svetovnih razmišljanja, kao što su, kako osigurati dovoljno odmora, zdrave hrane, živeti uravnoteženim načinom života, i odbacivanjem materija koje bi mogle da ugroze našu sposobnost da jasno mislimo?

KORAK 3 - PRIMENI

Samo za učitelje: Biblijska načela koja smo proučavali veoma su važna u današnjem svetu prodornih sredstava za masovne komunikacije. Pomozite svom razredu da prihvati ova vekovna učenja o čuvanju uma i da ih primeni u svom savremenom kontekstu.

Razmotri i ovo: Koliko ste svesni poruka koje oblikuju vaš um svaki put kada uključite TV, kada se logujete na internet ili otvorite neki časopis? Šta znači tako obrazovati svoj um da može „kritički da proceni“ sve što dobija?

Nauči da uzvraćaš medijima koji te okružuju. Ako gledaš program ili čitaš članak, postavi sebi sledeća pitanja: „Šta to pokušavate da me navedete da poverujem? Koje pretpostavke, vrednosti i pogledi na svet predstavljaju temelj vesti koju prenosite? Da li su prihvatljiviji za mene kao hrišćanina? Da li su usaglašene s mojim vrednostima i mojom „večnom perspektivom“ koju mi je dao Hristos?

Aktivnosti:

1. Daj svakom verniku po stranicu iz časopisa ili novina. Zamoli ih da neko vreme pogledaju članke ili oglase; zatim zatražite od svakog vernika da iznese

koje poruke ili vrednosti prenosi članak ili oglas. Na koji način se te vrednosti ili pretpostavke suprote našem hrišćanskom sistemu vrednosti?

2. Nasilne video igre su sada u centru pažnje kao veza između nasilja u medijima i sve veće agresivnosti ljudi na ulici i u društvu. Zamolite razred da sačini listu jednostavnih načela koja mogu pomoći hrišćanskim roditeljima da usmeravaju svoju decu u svetu kockanja i nasilja. Kako da ta načela uspešno prenesemo i usadimo svojoj deci?

KORAK 4 – STVORITI

Samo za učitelje: Ukloniti negativne uticaje je samo jedna strana bitke za čuvanje uma. Neka vernici potraže praktične načine da izgrade „Božji mir“ u svom životu.

Pitanja za razmišljanje:

Da li imaš mir u srcu? Mi se često usredsređujemo na savet u Filibljanima 4,8. ali, treba da pročitamo i prethodni stih i onaj koji dolazi posle. Šta vam to naglašavanje Božjeg mira govori o važnosti i posledicama napora da čuvano svoje misli?

Aktivnost: Načini dve liste na papiru. Neka vernici prvo navedu najveće „rušitelje mira“ kada se radi o našim mislima – brige o finansijama, gnev, iskušenja itd.

Zatim, neka vernici navedu drugu listu posebnih obećanja Božje Reči koja mogu da pomognu hrišćanima da se bore protiv negativnih faktora i da nađu Božji mir. Neka to čine i u toku sledeće sedmice; kada god budu napadnuti negativnostima neka potraže odgovarajući „protivotrov“ u Pismu, muzički komad, knjigu ili nešto u prirodi.

Razmišljanje: Završi pouku tihim razmišljanjem i molitvom. Neka vernici razmišljaju o zdravlju svojih misli, neka svoje borbe iznesu Gospodu. Neka razmišljaju i o ovim pitanjima: Imam li dovoljno jak temelj za zdravo razmišljanje i život? Da li sam već doživeo preobražavajući susret s Gospodom koji je promenio moje perspektive? Da li se trudim da vodim bitku svojom snagom ili tražim od Gospoda da vlada mojim srcem i umom? Koje posebne promene treba da učinim ove sedmice da bih usredsredio svoje misli na ono što je Božje?

Sedma pouka

Ključni tekst: Psalam 34,18.

Učenik će:

Saznati: Opisati mentalne i fizičke simptome obeshrabrenja i depresije biblijskih ličnosti, kao i današnjih hrišćana.

Osetiti: Iskusiti silu nade koja dolazi od razgovora s Bogom i bavljenja onim što je On učinio.

Učiniti: Usredsrediti se na oprostenje od Boga, na Njegovu spasonosnu milost i dobrotu, i na sve što je Bog učinio za našu budućnost kao protivotrov našoj žalosti, obeshrabrenju i depresiji.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Suze kao hrana

A. Kroz kakvu duboku žalost, obeshrabrenje ili depresiju su prolazili takli ljudi kao što su Ilija, David, ali i sam Isus?

B. Koji mentalni i fizički simptomi prate depresiju?

C. Kako oprostenje i prihvatanje od Boga uklanja depresiju?

II. Osetiti: nada

A. Kako molitva i razmišljanje o onome što Bog čini ili je učinio može da preobrazi osećanje bespomoćnosti i negativnosti?

B. Koji je najbolji izvor nade?

C. Kako saučestvovanje drugih u našem bolu može da doprinese našem izlečenju?

III. Učiniti: Bog i bližnji

A. Saučestvovanje drugih u našem bolu i tuzi može biti korisno, ali i mi treba da izađemo iz svoje ljuštore i da se bavimo potrebama drugih.

B. Kojim pozitivnim obećanjima o Božjem staranju i brizi da steknemo pravi smisao o vlastitoj vrednosti i nadi treba da se bavimo?

Sažetak: Duboka osećanja žalosti, razočaranja i krivice mogu dovesti do depresije. Ako podelimo ta osećanja s drugima, ako se molimo i prihvatimo oproštenje od Boga i Njegovo staranje o našoj budućnosti, slobodnoj od zla, tada se možemo nadati izlečenju od depresije.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastezanju: Životne teškoće su tako veklike da ih nijedno ljudsko biće ne može izdržati bez padanja u beznadežnost ili, što je još gore, u depresiju. Bog nam je pokazao put kako da ostanemo u vezi s Njime tako da možemo da živimo pobedonosno, neustrašivo, s nadom. Taj put se nalazi u disciplinama duhovnog života.

Samo za učitelje: Proučavanje u toku ove sedmice bavi se gubitkom nade zbog depresije. Bez obzira da li je nečija depresija posledica unutrašnje hemijske neravnoteže ili nekog skrivenog greha ili stresnog faktora, Bog ne može da nam pruži potpunu pomoć ako ne shvatimo svoju potpunu nemoć da sami upravljamo svojim životom. Razmotrite u razredu trenutke kada čovek dođe do kraja svojih sposobnosti da nešto učini za sebe.

Početna aktivnost: U razredu razgovarajte o sledećem događaju: U oktobru mesecu 2008. godine u predgrađu Los Anđelesa 45- godišnji Kartik Radžaram ubio je šest članova svoje porodice na spavanju, a onda i samoga sebe. Suočeni s dubokom finansijskom krizom, Kartik je samoga sebe uverio da ima samo dva izlaza: da ubije samoga sebe, ali bi u tom slučaju porodica ostala bez hranitelja, ili da ubije celu porodicu i samoga sebe i da na taj način trajno razreši svoj problem. Kartik je izabrao ovo drugo rešenje, jer mu se činilo časnije i jednostavnije.

Rasprava: Upitajte vernike da govore o trenucima u životu kada su se osetili bespomoćni. Da li su ikada pomislili da naškode sebi ili drugima? Kako su se na kraju izvukli iz tog depresivnog stanja? Šta su naučili o sebi i o svojoj sposobnosti da upravljaju životom u toku tog teškog stanja?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Komentar Biblije

Samo za učitelje: Cilj ovog dela proučavanja je da istraži stanje čoveka i Božji plan da nam pomogne u tom stanju. I kao što pouka ističe, Bogu je veoma stalo do nas, jer smo Njegovo posebno delo stvaranja. Kada smo mi ranjeni i Njega boli. Kada je nama potrebna pomoć, On dolazi na vreme, jer unapred predviđa naše potrebe.

I. U nama i izvan nas

(U razredu razradi tekst u Luka 21,26 i Rimljanima 7,18-20!)

Apostol je, u svojoj poznatoj dijagnozi problema greha, napisao: „Jer znam da dobro ne živi u meni, to jest u tijelu mojemu. Jer htjeti imam u sebi, ali učiniti dobro ne nalazim. Jer dobro što hoću ne činim, nego zlo što neću ono činim. A kada činim ono što neću, već ja to ne činim, nego grijeh koji živi u meni.“ (Rimljanima 7,18-20) Neprijatelj je u nama, trudeći se na potkopa našu sposobnost da čii nimo ono što je ugodno Bogu. Drugim rečima, problem našeg greha čini nas nemoćnima da živimo životom nade u beznadežnom svetu.

Ukratko, nama je neophodna pomoć. Živeti prema pravilu da je čovek merilo svega učinilo bi da se bezglavo bacimo u život bez izgleda da pobedimo. Strah, žalost, i depresija su posledice greha i sve dok ne priznamo da imamo problem s grehom, nećemo uspeti da nađemo rešenje. Isus je rešenje.

Razmotri i ovo: Adam i Eva su bili stvoreni savršeni i stavljeni u jedan savršeni svet. Zašto bi u savršenom sveti i dalje imali potrebe za Bogom? Šta nam njihova potreba za Bogom u savršenom svetu govori o našoj potrebi za Bogom u našem nesavršenom svetu?

II. Poziv na služenje Bogu

(Čitaj Psalam 42,1-5 i 1. Petrova 5,7 u razredu!)

Psalmista David je razumeo uspone i padove u životu. U stenama i pećinama koje su bile njegov stan u toku godina kada je bežao od Saula, David je zadržao nadu da će jednoga dana gledati Božje lice. U svojoj noći borbe, psalmista je u svojim mislima i dalje zamišljao Boga čije lice je okrenuto prema njemu i koje izražava ljubav i staranje.

Kako je uspevao da zamišlja takvu sliku u tako teškim vremenima? Prvo, David je služio Bogu. On je bio naviknut na Božju prisutnost u svom životu, jer je tražio Njegovu prisutnost. Psalam 42 je napisan u čast Bogu i pevan na bogosluženju. Bio je deo Davidovog bogoslužjenja, njegove lične veze s Bogom.

kao vreme da se oslobodi svoga tereta pred Bogom, da sve svoje brige baci na Njega (1. Petrova 5,7). Naš Gospod i Spasitelj Isus Hristos – Bog u ljudskom obliku – toliko je cenio svoje trenutke bogoslužnja da ga ni iscrpljenost nije mogla sprečiti da ustane rano i da traži prisutnost svoga Oca (Marko 1,35).

Razmotri i ovo: Istaknuto mesto u poruci prvog anđela u Otkrivenju ima poziv na bogoslužnje „onoga koji je stvorio nebo i zemlju, more i izvore vodene“ (Otkrivenje 14,7). Ako je sam Bog zapovedio bogoslužnje, zašto Njegovi sledbenici zanemaruju ovu svakodnevnu duhovnu vežbu? Kako nedostatak zajedničkog i pojedinačnog bogoslužbenog iskustva utiče na mentalno zdravlje i izgled u životu?

III. Poziv na neprestanu molitvu

(Čitaj u razredu tekst u 1. Solunjanima 5,17 i Psalmu 39,2-7!)

Jedan pisac je napisao: „U molitvi, u stvarnoj molitvi, mi počinjemo da mislimo Božje misli, da želimo ono što On želi, da volimo ono što On voli, da Njegova volja postaje naša volja. I tako, polako počinjemo da gledamo na isti način na koji On gleda!“ Molitva je najbliskiji način na koji Bog sebe stavlja na raspolaganje ljudima.

Pouka za utorak naglašava potrebu da emocionalno ranjene osobe razgovaraju sa drugim osobama o svojim problemima. U Psalmu 39. vidimo da je David patio od duboke emocionalne krize i da se osećao izgubljeno dok je ćutao, dok je pokušavao da svoje nevolje rešava sam.

Možda upravo zato Pavle poziva vernike u Solunu da se „mole bez prestanka“ (1. Solunjanima 5,18). Pismo nas poziva da se neprekidno molimo, da ne dozvoljavamo da našu vezu s Nebom bilo kada ili bilo ko prekine. Putem ove veze, Bog šalje mir našim brigama, nadu našim strahovanjima, i radost našim žalostima.

Razmotri i ovo: U Luki 18,1 Isus je izgovorio priču svojim učenicima i rekao: „kako se treba svagda moliti Bogu i ne dati da dotuži“. Da li znate da se u Isusovo vreme smatralo da je dovoljno tri puta na dan tražiti Gospoda? Sve što je više od toga proglašavalo se da umara Boga. Da li i mi ponekad padamo kao žrtva ovog gledišta? Da li se usuđujemo da isti problem iznosimo nekoliko puta pred Gospoda?

KORAK 3 – PRIMENA

Samo za učitelje: Ove sedmice pouka ispituje kako veza s Bogom pomaže da sačuvamo svoju emocionalnu ravnotežu i da budemo spremni da pomognemo ljudima oko sebe u nošenju njihovih životnih tereta.

Pitanja za razmišljanje:

1. U Jovanu 15,1-8 Isus otkriva učenicima tajnu življenja plodnim, zdravim načinom života: ostati u Hristu! Šta to praktično znači? Kako da „budemo u Hristu“?
2. Koju ulogu ima Sveti Duh u pomaganju da ostanemo puni nade iako suočeni sa životnim nedaćama? Šta tekst u Rimljanima 15,13 govori o vezi između Svetoga Duha i naše sposobnosti da se nadamo u Gospodu?
3. Kako Sveti Duh utiče na naše unutrašnje biće? Efescima 3,16.

Pitanja o primeni:

Čitaj tekst u Isaiji 53,6. Na koji način se uglavnom okrećeš od Boga, Izvora svoje snage? U koje doba svoga života si najskloniji da lutaš?

Isaija 53,4. kaže: „A on bolesti naše nosi i nemoći naše uze na sebe!“ Ako je Isus voljan da nosi naše terete i tuge, zašto mi nastojimo da ih sami nosimo?

KORAK 4 – STVORITI

Samo za učitelje: Podeli vernicima u razredu komad papira i pisaljku i zatraži od njih da dovrše sledeće rečenice:

1. Osećam se stresno kada
2. Padam u depresiju kada...
3. Nalazim nadu kada....
4. Odlučio sam da bacim svoj stres na Boga tako....

Ako vreme dozvoli pruži priliku bar nekima da objasne svoje odgovore!

Osma pouka

Ključni tekst: Filibljanima 4,11-13.

Učenik će:

Saznati: Opiši pozitivne posledice patnji koje se podnose strpljivo i s poverenjem u Boga.

Osetiti: Odmor i mir u Bogu, bez obzira na strašne okolnosti u kojima se nalazimo ili nam izgleda da se nalazimo.

Učiniti: Istrajati u prijanjanju uz Gospoda i poverenju u Njegovu brigu, bez obzira šta se događa.

Kratki pregled pouke:

I. Saznati: Savršeno delo stradanja

A: Koja vrsta blagoslova se može steći kada se stradanje strpljivo podnese?

B. Kako Josifov slučaj ilustruje elastičnost i izdržljivost u nevolama?

C. Kako je Ruta podržava Nojeminu u njenim nevoljama? Šta iz njenog primera možemo naučiti o podržavanju onih koji su u nevoljama?

D. Jovova pitanja upućena Bogu nikada nisu ni dobila odgovor. Šta možemo naučiti iz Gospodnjih odgovora Jovu?

II. Osetiti: Naučiti da budemo zadovoljni

A. Kako bismo mogli naučiti da budemo zadovoljni bez obzira na p

B. Mir se stiče kada imamo savršeno poverenje u Božju sposobnost da se postara za nas. Koji biblijski tekstovi nam pomažu da se upoznamo sa istorijom Bođjeg staranja o onima koji stradaju?

III. Učiniti: Nepokolebljivo poverenje

A. Kako nas nevolje mogu naučiti da se potpuno pokorimo Božjem dalekovidom vođstvu?

B. Kada sve ide dobro, mnogo je lakše uzdati se u Boga. Šta da kažemo o uzdanju u Boga kada su vremena teška?

Sažetak: Elastičnost u nevoljama dolazi kada naučimo da budemo strpljivi i da imamo poverenja u Božju dalekovidost, snagu i veliku dobrotu prema nama, bez obzira šta se događa.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Čak i najteži trenuci očajanja koji nas provode kroz dolinu sena smrtnoga i koji prete da nas polome – i oni su prilike da rastemo u Božjoj blagodati razvijajući u nama emocionalnu, mentalnu i duhovnu otpornost.

Nebo je puno ptica grabljivica, njihova tela su kao tamne tačke na nebu bez oblaka. One kruže visoko iznad vode, naizgled lenjo i bez posebne namere. Konačno jedna se izdvaja, skupivši krila da krene u slobodni pad, bezglav i brz. Za trenutak jedna od najvećih, najveličanstvenijih vladarki neba postala je vodeno biće, i nestala u dubinama. Jednu večnu sekundu posle toga, vodena površina se ponovo rastvorila, ovaj put kada su se moćna krila probila kroz talase, a onda i vazduh, podižući tešku, mokru pticu u nebo, sa ribom u kandžama.

Ovo se događa na svakom kontinentu osim na Antarktiku u blizini velikih vodenih površina na kojima orao ribar stvara svoj dom. Ove ptice prezimljavaju na kontinentima u celoj južnoj hemisferi i prave godišnja putovanja do svojih tradicionalnih staništa severno od ekvatora. Putujući između dvesta i trista kilometara dnevno, vraćaju se na mesta na kojima su se izlegli da bi se parili, dobili potomstvo i odgajili ga. Jedan izveštaj o ženki orla ribara na putu prema severozapadu bio je načinjen u martu mesecu 2009. godine u Arizoni kada je neki ljubitelj ptica otišao u pustinju da slika ptice. Usmerio je svoju kameru prema velikoj ptici grabljivici koja je letela prema njemu i načinio snimak koji je pokazao da se radilo orlu ribaru koji je leteo preko pustinje.

Razmotri i ovo: Ptica koja zavisi od riba da bi se prehranila bila je snimljena kako leti preko pustinje! Ako to nije dovoljno zanimljivo, ova ista ptica, koja je do tada već prešla stotine, ako ne i hiljade kilometara, imala je još da pređe mnogo teže predele. U toku našeg života, mnogi među nama moraće da pređu, simbolički, preko sličnih pustinja, suočavajući se sa iskustvima koja se naizgled ne mogu izdržati, teškim putovanjima koja stavljaju na probu našu veru u Boga i Njegovu ljubav. Ali, isto onako kao što je Bog orlu ribaru odredio njegovo naporno godišnje putovanje, tako dozvoljava i svakome od nas da se suoči da svojim delom nevolja i stradanja. Kako putovanje orla

ribara oslikava veru i izdržljivost na koje smo mi pozvani na našem putovanju u veri?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Komentar Biblije

I. Jov – izvor stradanja

(Razmotri tekst u Jovu 1,8-10 i 2,5 u razredu!)

Priča o Jovu je jedna od retkih u Bibliji koja nam pruža uvid u božanski način razmišljanja koji dozvoljava stradanjima da se događaju. Tekst u Jovu 1,6-12 i 2,1-6 pokazuje da su stradanja kojima je Jov bio izložen povezana s velikim sukobom između Boga i Sotone. Sotona je želeo da dokaže da je Jov, najpošteniji i najčasniji čovek na Zemlji (Jov 1,8), veran Bogu samo zbog svog udobnog, bogatog života i blagostanja (Jov 2,5). Sotona je Jovovu vernost stavio pod sumnju pred celim nebeskim mnoštvom.

Razmotri i ovo: Koja pouka se krije u činjenici da je poreklo Jovovih stradanja povezano sa sveopštim sukobom između dobra i zla? Priča o Jovu nas podseća da iako mi, slično Jovu, ne razumemo razlog naših stradanja, možemo biti sigurni da je osnovni uzrok isti. Kako to saznanje može osposobiti našu veru i naš duh da izdrži i najmračnije probe?

II. Probe vere

(Razmotri tekstove u Jovu 12-14 u razredu!)

U poglavljima 3, 7, 9, 10, 12-14, 16, 17, 19, 21, 23, 24, 26-31 suočavamo se s izveštajima o Jovovoj istrajnosti da se drži svoje vere, usred borbe da pomiri svoje okolnosti da svojim shvatanjem Boga kao pravednog i punog ljubavi. Ovde vidimo Jova kako se proteže do granica svojih sposobnosti – fizički, mentalno i duhovno. On žali što se rodio, govori o uzaludnosti života. Želi da je mrtav. Govori da ga je Bog zaboravio i koleba se između očajanja zbog Božjih postupaka prema sebi i svoje vere u Boga kao Otkupitelja i Spasitelja.

Razmotri i ovo: Jovova kriza vere je poznata svakome koji je prošao kroz neku besmisleni tragediju i neobjašnjive lične gubitke. Mi znamo da je Jov bio čovek čija je vera bila tako velika da ga je sam Bog opisao kao „čoveka dobra i pravedna“ bez premca na Zemlji (Jov 1,8). Ipak, čak i čovek sličan Jovu može da se nađe na ivici očajanja da u bolu i patnji posumnja u Božju dobrotu. Shvati da izdržljivost ne znači da ne postoje trenuci istinske sumnje. Kako Jovov primer pokazuje da se izdržljivost ne meri po pojedinačnim trenucima snage ili slabosti već po kraju?

KORAK 3 – PRIMENA

Samo za učitelje: Mi uvek želimo da znamo zašto smo izloženi patnjama; ali na to pitanje retko dobijamo odgovor. U isto vreme, Bog se otkriva da bi ojačao veru slabih (na primer, Jovu) ili deluje preko drugih da pruži podršku (Nojemina i Ruta), dajući pomoć koja omogućuje pojedincima da izdrže okolnosti u kojima se nalaze. Usredsredite se na biblijske primere iz pouke za ovu sedmicu koji pokazuju da pojedinci u teškim okolnostima mogu da budu deo veće slike (Jov, Josif, Jestira) i potražite načine da tu istinu primenite na naš današnji život.

Pitanja za razmišljanje:

Velike

1. Umesto da postavljamo pitanja o uzroku svojih patnji koja druga pitanja bi trebalo da postavimo sebi, pitanja koja bi nam pomogla da rastemo u blagodati i snazi da izdržimo teške trenutke?
2. U okolnostima koje ne možemo da promenimo, mi možemo da odlučimo kakav će biti naš odgovor na njih. Kako da izgradimo izdržljivost i zahvalan duh?

Pitanja za primenu:

1. Seti se najtežih okolnosti u svom životu. Dok razmišljaš o tom iskustvu, koji neočekivani blagoslovi su se pojavili na temelju njega, blagoslovi koje u početku nismo videli?
2. Razgovarajte o tome kako Bog može da iz tragedije izvede i nešto pozitivno, kako velike promašaje može da pretvori u izvor ličnog rasteanja i snage!
3. Za mlade i neiskusne, zahvaljivanje na patnjama izgleda nemoguće. Na koji način bi svedočanstvo iskusnih moglo da ojača odlučnost i izdržljivost osoba koje prolaze kroz nevolje i kušanja vere prvi put? (Jevrejima 12, '3; Rimljanima 5,3-5; Efescima 6,18)

KORAK 4 – STVORITI

Nadahnuće: „Zato, dakle, imajući oko sebe toliku gomilu svjedoka, da odbacimo svako breme i grijeh koji je za nas prionuo, i s trpljenjem da trčimo u bitku koja nam je određena, gledajući na načelnika vjere i svršitelja Isusa koji umjesto određene sebi radosti pretrplje krst, ne mareći za sramotu i sjede s desne strane prijestola Božjega. Pomislite, dakle, da onoga koji je takvo protivljenje protiv sebe od grešnika podnio, da ne oslabe duše vaše i da vam ne dotuži.“ (Jevrejima 12,1-3)

1. U toku velikog dela našeg života mi se svakoga dana suočavamo sa izazovima. Cevi pucaju, radne prilike se menjaju, naši prijatelji ili rođaci nas razočaravaju. Mislite na tri najveća problema s kojima se suočavate u životu! Koliko često propuštamo da se poslužimo tim prilikama da rastemo u blagodati i u veri? Krećući se napred, kako biste mogli baciti novi pogled na svoj život, prihvatiti novo držanje i duh zahvalnosti? Kako biste mogli iskoristiti okolnosti u kojima se nalazite da razvijete izdržljivost i sve rodove Duha u sebi, u svom bračnom drugu, u svojoj porodici i u široj okolini? (Čitaj Galatima 5,29-23!)

2. Kako vernost prilikom suočavanja s malim izazovima navodi na sposobnost da se suočimo s velikim izazovima u životu?

3. Koji primer hrišćanske zajednice nalazimo da nam pomaže da razumemo šta izgrađuje izdržljivost? Kako da unapredimo izdržljivost u porodici, u crkvi, u široj okolini? Kako da vaspitamo svoju decu da se uspešno suočavaju s nevoljama i da grade unutrašnju otpornost da izdrže patnje? Kako da stvorimo mrežu duhovne podrške kojom ćemo podržavati sebe i svoje bližnje?

Deveta pouka

Ključni tekst: Rimljanima 12,3.

Učenici će:

Saznati: Opiši zdravu svest o vlastitoj vrednosti, služeći se hrišćanskom perspektivom o tome koliko nas Bog ceni.

Osetiti: Priznaj važnost ocenjivanja sebe i drugih onako kako nas Bog osenjuje.

Učiniti: Doći do stvarne procene o tome ko smo i važnosti našeg mesta u okviru Hristovog Tela – Crkve.

Kratak pregled pouke:

- A. Šta je Bog učinio da bi nam pokazao koliko nas ceni?
- B. U čemu je razlika između laskanja nečijem egoizmu i davanja stvarne procene nečije vrednosti?
- C. Zašto je važno da stalno nastojimo da se usaglasimo sa Hristovim likom umesto da ostanemo zadovoljni svojim sadašnjim stanjem?

II. Osetiti: Kupljeni Njegovom krvlju

- A. Kako nas Bog gleda?
- B. Kako bi trebalo da cenimo sebe ako se budemo gledali Božjim očima?
- C. Kako bi način na koji nas Bog gleda morao da oblikuje naš način postupanja prema našim bližnjima?

III. Učiniti: Negovati Hristovo Telo

- A. Kako bismo mogli da realno ocenimo i damo pravu vrednost darovima koje nam je Bog dao?

B. Kako da obavimo ulogu koju Bog želi da imamo u Crkvi?

C. Šta treba da učinimo da bismo cenili i poštovali doprinos svakog vernika Hristovom Telu?

Sažetak: Hrišćaninova svest o vlastitoj vrednosti razvija se na temelju shvatanja da smo mi svi oblikovani po Božjem obličju, i da se, uz našu saglasnost, stalno preobražavamo u Hristovo obličje kao važni udovi Njegovog Tela, Crkve.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Jedini način na koji ljudska bića mogu doći do pravilne procene svoje vrednosti je da sebe posmatraju Božjim očima. Bog nas visoko ceni i platio je visoku cenu na nas: dao je krv svoga Sina.

Samo za učitelje: Naša svest o vrednosti je pod snažnim uticajem onih koji žive pored nas. Sledeća priča i diskusija treba da nam pomognu da razmotrimo uticaj onih koji su nam najbliži na sliku koju stvaramo o sebi.

Za elitne atletičare nema većeg stimulansa nego što su olimpijske igre. Atletičari menjaju svoju ishranu, način spavanja, sistem treninga i sve ostalo da bi stekli medalju na tom svetskom nivou. Pritisak da se postignu što bolji rezultati je već i tako veliki, ali mu treba dodati i činjenicu da učesnici predstavljaju nadu i snove celog naroda koji predstavljaju, a posledica je recept za najveći stres. Jedan veoma uspešni olimpijski skakač u vodu pronašao je novi način da se izbori sa stresom. Za razliku od ekipnih sportova, skakanje u vodu je usamljениčki poduhvat, pa je on razvio strategiju da smirenje svojih živaca. Dok je stajao na vrhu tornja za skakanje, neposredno pre nego što će se baciti u prazninu, ponavljao je sledeće reči: „Čak i ako upropastim ovaj skok, moja majka će me i dalje voleti!“

Da li je želeo da pobedi? Svakako! Da li je ponekad gubio? Apsolutno! Pobediti ili izgubiti, imao je nešto na što je mogao da računa: безусловnu ljubav svoje majke. Ljubav majke ga je osnažila protiv neizbežnih izazova takmičenja na najvišem svetskom nivou. Taj skakač, usput da kažemo, računa se među najbolje koji su ikada stali na dasku za skakanje.

Razmotri i ovo: Ako je naša svest o sebi pod pozitivnim ili negativnim uticajem onih koji se nalaze oko nas, šta nam to govori o mestu koje Bog treba da zauzima u našem životu?

KORAK 2 - ISTRAŽITI

Komentar Biblije

I. Ovenčani čašću

(Čitaj 1. Mojsijeva 1,26.27. i Psalam 8,5. u razredu!)

Pouka za ovu sedmicu počinje delom koje veoma uzdiže ljudski rod. Bog je odlučio da svoj lik podeli sa svojim stvorenjima. Mi pripadamo Njemu. Tekst u Psalmu 8,5 utvrđuje naše mesto u redosledu stvorenja. Mi smo načinjeni „malo manji od anđela“, ovenčani „slavom i čašću“.

Čast koju nam je Bog ukazao nije obično priznanje. Reč „čast“ u Psalmu 8,5 je jevrejska reč „hadar“ koja znači proslaviti, učiniti sjajnim. Bog je ovenčao ljudski rod sjajem prilikom stvaranja. Reč hadar je upotrebljena i u izrazu „lepota svetosti“ u Psalmu 96,9 i 110,3. Ima li uzvišenije lepote od lepote svetosti? Hadar se upotrebljava da opiše ovu lepotu i lepotu stvaranja ljudskog roda, svetog dela, koje obavlja sveti Bog.

Razmotri i ovo: Kako čast i svetost u kojima smo prvobitno stvoreni treba da nas nadahnu da dozvolimo Bogu da obnovi svoj lik u nama?

II. Lik je sve

(Čitaj Psalam 16,8 u razredu!)

Poznati teniser Andre Agasi je skovao poznati izraz: „Imidž je sve!“ Naravno, Agasi je reklamirao kamere firme Kanon u to vreme, ali ima istine u tom izrazu koja je mnogo dublja nego što je on nameravao. Kada znamo na koga ličimo, mi se menjamo!

Duh proroštva piše o tome kako je Isus rastao u mudrosti i znanju u toku svojih formativnih godina, i kako i mi treba da izrastamo u Božje obličje:

„Svako dete može da stekne znanje onako kako je to Isus činio. Dok se trudimo da se upoznamo sa svojim nebeskim Ocem preko Njegove Reči, anđeli će nam se približiti, naš um će biti osnažen, naš karakter uzdignut i oplemenjen. Postaćemo sličniji našem Spasitelju. I dok budemo gledali ono što je lepo i uzvišeno u prirodi, naša osećanja će se uzdići Bogu. I dok će duh biti pun strahopoštovanja, duša će biti oživljena dolazeći u dodir s Beskonačnim preko Njegovih dela. Razgovor s Bogom putem molitve razvija mentalne i moralne i bave duhovnim pitanjima.“ (DA 70.71)

Razmotri i ovo: U svojim formativnim godinama Isus je sagledavao Boga u rukopisima Starog zaveta koje mu je majka čitala, gledao ga je u prirodi i u

molitvi (Čitaj Psalam 16,8!). Kako bi se naš pogled na nas same promenio kada bismo uvek imali Gospoda pred očima?

III. Zdrava ocena samoga sebe
(Čitaj Rimljanima 12,3 i Filibljanima 2,6.7 u razredu!)

Pouka za ovu sedmicu se kratko pozabavila idejom o pravilnoj proceni samoga sebe. U Rimljanima 12,3 Pavle poziva na uravnotežen pogled na samoga sebe, utemeljen na preobraženju života žrtvovanjem života Bogu. Ljudi koji su se preobrazili pod božanskim uticajem daju pravilnu procenu vlastite vrednosti. Svetovni sistem građenja vlastite ličnosti je nagomilavanje vrednosti, jer se smatra da ljudi vrede onoliko koliko imaju. Međutim, Isus traži da odbacimo taj sistem (Luka 12,15).

Ako sebe cenimo više nego što nas Bog ceni, sami sebe varamo. Umesto da se usredsređujemo na ono što imamo ili da sebe ocenjujemo na temelju darova koje smo dobili od Boga, Pavle traži da mislimo trezveno, da ne gledamo samo ono u čemu smo uspeli, već i na područja na kojima nam je potrebno usavršavanje.

Razmotri i ovo: Ako ocenjivanje samoga sebe može biti povezano s problemima i opasnostima, da li onda bar možemo da ocenjujemo druge? Da li smo ikada pozvani da ukazujemo na greške drugih, da govorimo u čemu su pogrešili? Kakve nam smernice u tome daje Biblija? Matej 18,15-20.

KORAK 3 – PRIMENA

Pitanja za razmišljanje:

1. U Jovanu 15,16 Isus kaže svojim učenicima da oni nisu izabrali Njega, već da je On izabrao njih da donose „rod“ i da taj rod treba da „ostane“. U izvesnom smislu, mi smo zaista njihov rod – rod njihove vernosti u propovedanju evanđelja, evanđelja koje mi danas nastavljamo da propovedamo. Na koji način je ova poruka o božanskom izboru uticala na učenike? Na koji način su posmatrali ove Isusove reči posle Njegovog uznesenja?

2. Slično izgubljenoj ovci, izgubljenom denaru i izgubljenom sinu i mi se često gubimo, ali Isus dolazi da nas potraži. Kako tebe Isus pridobija da mu se vratiš? Jeremija 31,3.

Pitanja za primenu:

1. Seti se nekoga koji ti uvel pomaže da rasteš. Vreme provedeno s tom osobom uvek čini da se osećaš dobro. Šta to ta osoba čini što uzdieže tvoj duh i jača tvoju svest o tome ko si i šta si?
2. Tekst u Isaiji 40,11 slika zadivljujuću sliku o Božjem staranju i Njegovim ovcama. Koji deo toga teksta se posebno obraća tebi lično? Šta ti to govori o tvojoj vrednosti u Božjim očima?

KORAK 4 – STVORITI

Pouka za ovu sedmicu se bavi pitanjem ocene vlastite vrednosti, i to čini u vreme kada tehnologija veoma utiče na sliku koju smo stvorili o sebi. Internet i upotreba društvenih web sajtova, posebno, stvorili su ono što neki istražovači nazivaju „najnarcisoidnijom generacijom“ svih vremena. Tehnologija je „smanjila“ našu planetu, ali sve više i više nas je opsednuto mišlju kako izgledamo u očima ljudi s druge strane sveta, ljudi koje nikada nismo sreli u životu. Ovde je nekoliko načina da istine iz ove pouke primetimo u svom životu i u životu onih oko vas:

1. Pozovi jednog od svojih prijatelja sa interneta da svakoga dana zajedno proučavate jednu od božanskih karakteristika i karakteristika Njegove ljubavi na temelju Njegove Reči.
2. Od svih životinja na zemlji, Bog je izabrao da ljudska bića uporedi s ovcama. Ovce nemaju kandži, nisu poznate kao agresivne i sklone su da se izgube. Ali, to nije sve što se može kazati o ovcama. Potraži na internetu na šta se sve može upotrebiti ovca i bićeš iznenađen. Ovce zaista nisu najpametnije životinje u štali, ali to ne znači da nemaju svoje vrednosti. Isto se to može kazati za nas ljude. Koje pouke možemo dobiti od ovce kada se radi o njenoj i našoj zavisnosti od Boga i o našem odnosu s Bogom?
3. Pronađi u Bibliji osobe kojima je previsoka osena vlastite vrednosti postala zamka. Neka je neki vernik u razredu prikaže i neka ostali pogašaju o kome se radi.
4. Ako Isusova smrt za grešni ljudski rod pokazuje koliko smo vredni Bogu, šta bi trebalo da kažemo Isusu kada se budemo sreli? Neka neko u razredu kaže šta misli da kaže Isusu kada se bude sreo s Njime u slavi!

Deseta pouka

Ključni tekst: Priče 27,4.

Učenici će:

Saznati: Prepoznati dalekosežne razorne posledice koje nastaju zbog ljubomore.

Osetiti: Čuvati se čak i samih početaka osećanja zavisti.

Učiniti: Ispuniti svoje srce i um nesebičnom Hristovom poniznošću kao protivotrovom ljubomori.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Klizava padina ljubomore

A. Koji primeri ljubomore u Starom zavetu pokazuju zle posledice trajne ljubomore?

B. Kako izveštaji o Josifu, Saulu i Davidu, ali i o Isusu piokazuju kako ljubomora može da uništi porodice i društvene zajednice?

C. Kako da se odnosimo prema onima koji su ljubomorni na nas?

D. Koliko je vremena bilo potrebno Bogu da razreši Luciferov problem sa Hristom? Sta nam to govori o strpljenju s kojim Bog ostvaruje svoje planove?

II. Osetiti: Poreklo greha

A. Često se ljubomora može pokaviti u srcu koje ima sve i koje nema nikakvog razloga da zavidi bilo kome, kao u slučaju Lucifera. Zašto je tako važno da se predamo Bogu već kor prve pojave osećanja zavisti i ljubomore?

III. Učiniti: Protivotrov za ljubomoru

A. Kako nas usredsređivanje misli na Isusa pomaže da zaštitimo svoje srce od zla zavisti?

Sažetak: Ljubomora podstiče ljude na najstrašnja zla dela, kao što se pokazalo u slučaju Saula, ali i Lucifera. Međutim, Isusova poniznost i pokornost Ocu, dok je čekao da se Božji plan ostvari u svemiru, pokazuje koji je pravi odgovor na ljubomoru.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rasteњу: Ljubomra je osećanje koje ne može ni u kojoj meri da postoji istovremeno s mirom i radošću koji predstavljaju obeležje istinskog hrišćanskog života.

Ako ste ikada putovali američkim Jugom, videli ste, na mnogo mesta, čudne oblike pokrivenne debelim pokrivačem lišća i loze. Neki od njih izgledaju kao da su nekada bili drveće, a neki čak i građevine.

Sve to je delo male biljke koja se zove kudžu. Kudžu je došla u Ameriku iz Japana 1876. godine i bila prikazana na Stoletnoj izložbi u Filadelfiji. Izlagači su je predstavljali kao rešenje mnogih problema, ne shvatajući da će i ona sama postati problem. Tamo gde je bila posađena, rasla je na štetu svih ostalih biljaka. Ako ste imali kudžu, onda je kudžu bila sve što ste imali!

Moglo bi se kazati da su ljubomora i zavist kudžu ljudskih emocija, osim što kudžu ima i nekih pozitivnih karakteristika. Ali, nije tako s ljubomorom. Tako gde je ljubomora, tamo nema mira, radosti, ljubavi ili strpljenja. Niko ne može da ima samo malo ljubomore. Ona će na kraju prekriti sve ostalo i udaviti ga u svom zagrljaju. Za hrišćanina, iskorenjivanje ljubomore je doslovno pitanje života i smrti.

Raspravljaj u razredu: Većina od želi da bude bogatija, pametnija, privlačnija, snažnija. U najboljem slučaju, to može da vas pokrene na delo da se usavršite. Kako da zadržimo te misli da ne pređu granicu tako da počnemo mrziti druge ljude, zavideti im da tim poželjnim osobinama?

KORAK 2 – ISTRAŽITI

Komentar Biblije

I. U potrazi za prvobitnim grehom (Razmotri tekst u Isaija 14,12-14 u razredu!)

Iako se to teško može videti, zavist ima mrvicu dobra u sebi, makoliko bila izopačena i pokvarena. Oskar Vajld je napisao da je licemerje danak koji zlo plaća vrlini. Na isti način, i za zavist bi se moglo kazati da je danak koji zlo i izopačenost plaćaju dobrom i lepom. Osoba koja zavidi nekome prepoznaje prisutnost dobrih osobina u drugoj osobi, ali, umesto da uživa u njima i da bude zahvalna Bogu što ih vidi, ili da se trudi da ih stekne, ona se sebično trudi da ih preuzme na štetu drugoga.

I to nas dovodi do Lucifera. Za njega je rečeno da je bio heruvim zaklanjač. Neki čak smatraju da je bio dirigent anđeoskih horova. Drugim rečima, po terminologiji savremene crkve, on je bio vođa bogoslužjenja ili čak đakon za muziku. Njegov posao je bio da ukazuje na veličanstvene Božje osobine, da ih obožava i da poziva svoje kolege da se klanjaju Bogu. Očigledno se veoma isticao u tome, sve do dana kada je prestao da uživa u božanskim osobinama i da ih ceni i kada je počeo da se pita zašto on sam nema te osobine tako da se i njemu svi klanjaju. Ukratko, prvobitni greh je bila zavist prema Bogu.

Razmotri i ovo: Zavist i ljubomora mogu da se pojave i u religijskom i duhovnom kontekstu. Većina od nas je verovatno sreća ljude koji su naizgled bili duhovno napredniji od nas i možda, u jednom kratkom trenutku, mi smo poželeli da budemo kao oni ili smo čak dozvolili sebi da pomislimo da su licemeri i da samo glume pobožnost. Zašto je, onda, sigurno da krenemo za drugima samo ukoliko oni idu za Hristom? (1. Korinćanima 11,1)

II. Ljubomora, virus u duši (Razmotri u razredu tekst u 1. Mojsijevoj 3,5!)

Videli smo u prethodnom tekstu da je Lucifer prešao od divljenja i obožavanja Božjih osobina na verovanje da slava koja pripada Bogu može i treba da pripada i njemu. Odmah zatim pojavilo se i verovanje da mu Bog namerno uskraćuje te počasti da bi ga ponizio. Sledeći korak je bio da uveri u druge u to. Uspeo je; puna trećina anđela se pobunila protiv Boga. Posledica je bila njihovo progonstvo na udaljenu planetu, treću u nizu planeta jedne obične zvezde u Mlečnom putu. Međutim, tu je bilo još nekih bića i on se potrudio da i njih uveri u svoju misao...

Adam i Eva su imali na raspolaganju jednu celu planetu koja je bila uređena za njihovo uživanje i bogaćenje. Prekrasna dela stvaranja njima na pogledu, ukusne namirnice za ishranu, veličanstvene životinje, čudesa prirode, i stalno zajedništvo s Bogom, sve je to bilo njihovo, osim jednog drveta u usamljenom

uglu njihovog boravišta s čijih grana nisu smeli da beru i jedi plodove. Sitnica, zar ne?

Možda su se čudili svemu tome. Verovatno su bili i radoznali. Možda su s vremena na vreme kretali na istraživačko putovanje kroz vrt tako da imaju izgovor da posmatraju zabranjeno drvo. Ali, oni nikada ne bi posumnjali u Božju mudrost i dobre namere da nije bilo Lucifera, u obliku zmije, koji ih je pokrenuo.

Jednoga dana, kada se Eva našla u tom delu vrta, još neko se našao na istom mestu, postavljajući naizgled nevina pitanja: zar zaista ne smeju da jedu ploda s tog drveta? Zašto?

Pokazalo se da zmija nije imala samo pitanja, već i odgovore na njih: Bog je Adamu i Evi zabranio plodove toga drveta zato što je znao da će se nešto posebno dobro dogoditi prvim ljudima ako budu okusili taj plod. Hteo je da im uskrati to dobro! Sve ono što im je dao bile su samo mrvice s Njegove bogate trpeze, mrvice koje su im omogućavale da budu debeli, srećni i glupi! A zmija im je govorila da postoji mogućnost da budu slični Bogu!

Razmotri i ovo: Šta nam iskustvo prvih ljudi govori o ljubomori? Zašto je opasno čak i gajiti zavidljive misli o drugima? Kako je došlo do toga da Adam i Eva počnu gajiti sumnju, da posumnjaju u Božje dobre namere?

III. Ljubomora je ubistvo

(Razmotri tekstove iz 1. Mojsijeve 4,1-15; 37,13-24; 1. Samuilove 18,6-9 u razredu!)

Ljubomora, koliko god bila uobičajena i koliko god se neki ljudi njome bavili, nije ugodno osećanje. Možda upravo zbog toga i navodi na pokušaj da se ukloni objekt ljubomore.

Prvi ubica, Kajin, osećao je da ga Bog ne ceni dovoljno. Bio je zapostavljen zbog svoga brata Avelja, koji to, po njegovom mišljenju, nikako nije zasluživao. Kada se ta misao ukorenila, Bog je opomenuo Kajina da mu je greh na vratima, ali je on zanemario opomenu. Nerazumno je zaključio da je izvor njegove nevolje Avelj i ako njega nestane, nestaće i problema. U stvari, bio je po početak naopakog razmišljanja koje se produžilo kroz celu istoriju.

Razmotri i ovo: Sva tri primera koja smo upravo proučavali svedoče da se ljubomora lako preobražava u nasilje. Mi znamo da u svakodnevnom životu mi ne ubijamo doslovno ljude kojima zavidimo, ali da pokušavamo sve što je u našoj moći da ih ubijemo u moralnom smislu? (Vidi Matej 5,21.22!)

KORAK 3 – PRIMENI

Pitanja za razmišljanje:

1. Na koji način vidimo ljubomoru na delu u našem društvu i među pojedincima? Iako smo od rane mladosti poučavani da je ljubomora gadna i nedostojna osobina, na koji način je naše društvo ipak potajno podupire? Primeri se mogu odnositi na imanja neših bližnjih, na zloradost s kojom sredstva masovne komunikacije prate nesreće ljudi kojima zavide.
2. Da li se slažeš da je ljubomora u korenu mnogih greha, samoga greha? Zašto?

Pitanja za primenu:

1. Veliki deo protivljenja Isusu od strane verskih vođa toga vremena imao je svoj koren u ljubomori. Da li ste ikada videli ljubomoru na delu u današnjoj crkvi, u toliko meri da je ugrožavala propovedanje evanđelja? Kako bismo se mogli sačuvati od njenog uticaja kao pojedinci ili od klime prožete ljubomorom u celoj crkvi?
2. Jedna od najgorih osobina ljubomore je činjenica da nas zaslepljuje za ono što je pravo i daje nam izopačene ideje o namerama i planovima drugih ljudi, kao što se dogodilo i verskim starešinama u Judeji u Isusovo vreme. Šta možemo učiniti da bismo se vratili u stvarnost?

KORAK 4 – STVORITI

Samo za učitelje: Sledeća aktivnost je sračunata da ljubomoru zameni njenim suprotnostima: zahvalmošću i poštovanjem.

Napravi komade papira s tekstem: „Zahvalan sam Bogu na ...“ sa tri kolone s naslovom: „Na onome što imam“ – „Na onome što sam“ – i „Na onome što sam postigao“. Neka ih vernici pojedinačno ispunjavaju. Okupite se posle toga kao razred i razgovarajte i rezultatima. Pomozite vernicima da razviju zahvalnost umesto ljubomore i zavisti.

Jedanaesta pouka

Ključni tekst: Jovan 8,36.

Vernici će:

Saznati: Uporedi posledice zavisnosti od droga i slobode u Hristu da činiš ono što je Božja volja.

Usetiti: Osetiti robovanje koje dolazi zajedno sa zavisnošću i potrebu da se umesto toga oslonimo na Božju blagodat u trenucima iskušenja.

Učiniti: Prestani da se baviš negativnim posledicama ispunjavanja ljudskih prohteva i počni da živiš za Boga i Njegovu volju u tvom životu.

Kratki pregled pouke:

I. Saznati: Zle posledice zavisnosti

A. Koje vrste zavisnosti možeš da navedeš?

B. Neke zavisnosti su štetne i u malim količinama, kao što je heroin. Druge postaju štetne kada se prekorači granica, kao što su hrana i druge. U čemu je razlika? U čemu su sličnosti? Kakav uticaj zavisnosti imaju na naš način života?

C. Kako nam Hristos može dati slobodu da živimo za Boga, umesto za svoje razorne prohteve?

A. Kako se osećamo kada postanemo robovi neke navike? Zašto su zavisnosti slične robovanju?

B. Kako na oslanjanje na Božju spasonosnu silu može osloboditi?

C. Može li oslanjanje na Boga postati zavisnost? Zašto i zašto ne?

III. Učiniti: Živeti za Boga

A. Ako i takve stvari kao što su rad, novac, moć, lepota mogu postati zavisnost, šta bismo mogli učiniti da bismo živeli za Boga umesto za sve to, bez obzira koliko su same po sebi dobre?

Sažetak: Kada bilo šta postane obsesija, nekontrolisana i razorna želja, postalo je zavisnost. Međutim, Bog nam je obećao slobodu od razornih prohteva.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Samo Božja sila može da nas oslobodi iz okova zavisničkog ponašanja.

Marija je godinama radila kao kuhinjski koordinator za jedan hrišćanski kamp. Ona je doživela da se mnogi mladi obrate Bogu u kampu, među ostalima i dvoje njene dece. Ona je bila sastavni deo tima, starala se oko obroka da budu ne samo hranljivi, nego i ukusni. Ona je svoj život predala Hristu kratko vreme pre nego što je počela da radi u kampu, ali je imala tajnu koju je sakrila od svog pastora i vernika.

Ona je bila zavisnik od alkohola. Dogodilo se neosetno. Dok je još bila u gimnaziji, neko ju je pozvao na piće. „Jednom kao nijednom“. Njeni prijatelji su se odavali alkoholu i izgledalo je da tu nema nekih dugoročnih posledica. Onaj koji jednom proba da pije, svakako da se ne može nazvati alkoholičarem, zar ne? Kako je mogla znati da su istraživači pronašli da jedna sedmina populacije ima urođenu sklonost prema alkoholu? To znači da čak i samo jedan jedini susret sa alkoholom može dovesti do doživotnog robovanja. Taj jedan susret poslao ju je putem alkoholizma i do doživotne borbe s tom zavisnošću, koja se produžila i posle krštenja. Iako ju je Bog oslobodio zavisnosti nekoliko meseci pre njene smrti, posledice su bile neizbežne. Iza nje su ostala prekrasna, pametna, mala deca bez majke!

„Osloboditi zarobljenike“ glasi božansko obećanje, čije ispunjenje planeta Zemlja očajnički očekuje.

Razmisli i o ovome: Kako elektromagnet može da otkrije čestice gvožđa pomešane sa pšenicom? Kako iskušenja mogu da otkriju karakterne mane i zavisnosti nevidljive iza fasade nazvane „crkva“? Kako bi hrišćani mogli da „isključe“ silu iskušenja?

KORAK – 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Isaijina objava slobode (Isaija 61,1.2), koja je našla svoje ispunjenje Hristovim pojavljivanjem na Zemlji (Luka 4,18), ustvari predstavlja evanđelje. Sloboda od tlačenja, sloboda pružena zarobljenima, predstavlja srž hrišćanske poruke. Greh je zavisnost po svojoj prirodi. Sotonin izopačeni um nikada nije zadovoljan delimičnom pobedom. Bez obzira radi li se o hemijskoj zavisnosti, emocionalnom robovanju, ili prihološkom robovanju, zavisnosti progresivno okivaju svoje žrtve, cedeći iz njih i poslednji ostatak života. Povremena uživanja se pretvaraju u prisilu kojoj se žrtva ne može odupreti. Svako dodatno izlaganje zavisničkoj navici postaje novi lanac koji okiva žrtvu. A samo retko se radi o jednom lancu, već o snopu lanaca iz kojih se žrtva sama nikada ne može osloboditi. Beznadežno čovečanstvo čezne za božanskom intervencijom koja će ga osloboditi okova i ponuditi mu bezuslovno oslobođenje. Neka je slava našem nebeksom Ocu na ovom obećanju! „Ako vas Sin oslobodi, zaista ćete biti slobodni!“ (Jovan 8,36)

Komentar Biblije

I. Ljubav prema novcu (Priče 30,8.9. pročitaj u razredu!)

Kada razmišljaju o zavisničkom ponašanju, hrišćani uglavnom osuđuju hemijske zavisnosti, pornografiju, i ostale tabue. Druge zavisnosti uglavnom ostaju nezapažene, iako nisu ništa manje grešne. Zaista, neke su postale skoro endemske pojave u hrišćanskim krugovima. Ljubav prema novcu je jedna od tih zavisnosti, koje izbegavaju osudu, pa se čak uvrstavaju među prihvatljive.

Ironično, apostol Pavle je ljubav prema novcu nazvao korenom svakog zla. Naravno, novac samo predstavlja ono što se može osigurati njegovim posedovanjem. Ljudi obožavaju novac zbog moći koju im daje. Iz ljubavi prema moći, možete krenuti mnogim putevima – političkim, organizacijskim, finansijskim. I svi se spajaju u jednoj tački – u ljubavi prema sebi, u sebičnosti, usmerenosti prema samome sebi. Prema tome, zlo je ukorenjeno u sebičnosti koja je uzela oblik ljubavi prema novcu. Zanimljivo je da jedan dinamički prevod teksta u 1. Timotiju 6, 9.10. uzima oblik zavisničkog – „čežnja za novcem“ – da bi opisao ljude koju čeznu da se obogate i one koji „padaju u iskušenje i uhvaćeni su u zamku mnogih ludih i štetnih želja koje ih upropaštavaju i uništavaju“.

Razmotri i ovo: Ako je obožavanje novca samo jedan od puteva za prisvajanje moći, kako bi apostol Pavle ocenio ostala sredstva za sticanjem moći? Da li je ljubav prema novcu zbog sticanja moći mnogo grešnija od ostalih sredstava nagomilavanja vlasti? Zašto bi hrišćani uživali da osuđuju pijanice, narkomane, uživaoce pornografije, a izbegavali da osude one koji trče za sticanjem vlasti, za sticanjem novca? Ili, kako su starešine u crkvi, željne

vlasti i položaja, ponižavale evanđeosku neporočnost u toku srednjeg veka? Koju ulogu trka za vlašću ima u veikoj borbi između dobra i zla, između Hrista i Sotone?

II. Lična slika

(Razmotri tekst u 1. Petrovoj 3,3.4. u razredu!)

Među hrišćanima, uopšteno govoreći, i trka za modom se može svrstati među zavisnosti. Ovakva ocena nije popularna, ali samo podvlači opasnu prirodu ove zavisnosti. Nepriznavanje postaje skoro nepremostiva prepreka savladavanju bilo koje zavisnosti. Praktično govoreći, potreban je jednostavni test: Da li provodim više vremena oko svog izgleda, u prelistavanju kataloga, u kupovini i razgledanju, proučavanju frizura, u upoređivanju kozmetičkih hirurških zahvata, primeni šminke i kozmetike, čitanju časopisa o bodibildingu, i tako dalje – nego u čitanju Božje Reči i u molitvi? Ako odgovorimo pošteno i iskreno, treba smesta, uz pomoć Božje blagodati, da prerasporedimo svoje prioritete. Ovo je manje pitanje šta neko nosi nego mnovo više pitanje koliko je nekome važan njegov spoljašnji izgled u uporedbi sa njegovim duhovnim stanjem.

Hristos je došao da nas otkupi kao ličnosti, a ne da se pobrine kako ćemo izgledati. Našem Stvoritelju je važno ko smo mi u odnosu prema Njemu. Svaka moda, konzervativna ili najnovija, kada se obožava umesto da se klanjamo Stvoritelju, postaje idolopoklonička, oblik obožavanja samoga sebe, dok svako srce, potpuno predano Bogu, postaje kanal svetlosti u potamnelom svetu, dozvoljavajući Isusu da ga obasja.

Razmotri i ovo: Zašto hrišćani dozvoljavaju da spoljašnji izgled utiče na njihove ocene? Zašto su vernici u iskušenju da posvete mnogo više pažnje površini zanemarujući unutrašnje preobraženje duše? Kako tekst u Jakovu 2,1-9 utiče na naš pristup tom pitanju?

KORAK 3 – PRIMENA

Samo za učitelje: Neka vernici u razredu prouče ovaj razgovor. Razgovarajte kako da se oslobodimo svojih zavisnosti.

Vlasnik: Odustajem! Nikada neću naći izlaz iz ove zamke.

Prijatelj: Zamke? To je tvoj dom! Ti si ga sagradio. Uložio si godine dohotka u to mesto. Kako to sada hoćeš da izađeš?

Vlasnik: Za tren oka bi izašao. Ali, to se neće dogoditi, zar ne? Osećam se izdan i prevaren.

Prijatelj: Na koji način?

Vlasnik: Čuo si me! Bilo mi je rečeno da se radi o velikoj avanturi!

Prijatelj: Kakvoj sada?

Vlasnik: Odsustvo svetlosti. Isprva se radilo o nečem novom. Bilo je zaista zanimljivo napipavati svoj put u tami, kao kada smo se kao deca igrali skrivača u noći. Onda sam se sudario s nečim, oborio sam nešto. Mogao sam polomiti vrat kada sam sleteo niz stepenice o kojima mi niko nije rekao ni reči. Pokušavao sam da u tamui napipam utičnicu da bih nekako došao do svetlosti. Mrzim mrak!

Prijatelj: Pusti onda svetlost u kuću!

Vlasnik: Zar ti mene ne slušaš? Pokušavao sam dok nisam poplavio u licu, ako možeš da vidim moje lice. Nemi je bilo obećano to fluorescentno svetlo koje se nikada ne gasi.. samo nikako ne mogu da nađem gde se pali. Isekao sam dlanove na nekom staklu. Rekli su mi da samo povučem konopac na generatoru i da će svetlost doći, ali, kako da ga nađen u mraku? Učinio sam sve što je bilo u mojoj moći da unesem nešto svetlosti u tu moju tamnicu, ali ništa, kažem ništa mi nije uspelo. Osuđen sam na mrak!

Prijatelj: Ti si onaj koji ne sluša! Ja ti nisam rekao da načiniš svetlost, već da pustiš svetlost u kuću!

Vlasnik: Kako?

Prijatelj: Ima dovoljno svetlosti sa druge strane tvojih zavesa. Ne treba da praviš svetlost. Potrebno je samo da joj otvoriš put.

Pitanja za razmišljanje:

1. U savladavanju mraka zavisnosti da li smo sposobni da stvorimo snagu da pobedimo iskušenja? Da li je čoveku moguće da načini svetlost? – razumevanje, mudrost, snagu volje?
2. Da li svetlost već postoji izvan nas? Ako postoji takva sila kako da pustimo svetlost u svoj život? Koju ulogu imaju prijatelji u pomaganju bližnjima da se oslobode tame?

KORAK 4 – STVORITI

Samo za učitelje: Najopasnije zavisnosti su zavisnosti koje spremno prihvata većina hrišćana. Iako se završna aktivnost odnosi na sve zavisnosti, nemoj dozvoliti razredu da previdi kako se ona odnosi na društveno prihvatljive zavisnosti.

Aktivnost: (1) Opiši od čega se sastoji zavisnost. (2) Razgovaraj šta zavisnosti (alkohol, kockanje, pohlepa, moda, seks) o kojima smo proučavali u toku ove sedmice imaju zajedničko! (3) Sačini plan utemeljen na Pismu za izbegavanje zavisnosti kojima neki robuju.

Dvanaesta pouka

Ključni tekst: Psalam 19,1.2.

Učenik će:

Saznati: Opiši fizičke, mentalne, duhovne koristi od uskog upoznavanja sa svetom prirode koji je Bog stvorio.

Osetiti: Neguj lepotu, red, silu i ljubav koju je Bog pokazao u svojim delima stvaranja.

Učiniti: Razgovaraj s Bogom u prirodnom okruženju i posluži se prirodnim lekovima koje ti je On ponudio.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Bogatstvo prirode

A. Koje su zdravstvene koristi koje nam je Bog osigurao preko prirode i koji se mogu dobiti jedino boravkom u svetu prirode?

B. Koji se duhovni blagoslovi dobijaju bogosluženjima u vrtu, na polju, u šumi?

C. Koji su mentalni blagoslovi proučavanja dela stvaranja i dodirom s delima Božjih ruku?

II. Osetiti: Nevidljivo postaje vidljivo

A. Kako se Božje osobine otkrivaju preko dela Njegovih ruku?

B. Koje od tih pokazivanja Njegovih osobina ti je najvrednije i najvažnije?

C. Na koji način iskazuješ svoju zahvalnost Bogu za sve što je načinio?

III. Učiniti: Živeti s prirodom

A. Na koji način možemo bolje iskoristiti blagoslove zdravlja koje nam je Bog dao preko prirode?

B. Kako ono što jedemo i pijemo možemo dovesti u užu sklad s onim što je Bog prvobitno predvideo za našu ishranu?

C. Kako bismo svoj dom i sve u njemu mogli dovesti u sklad s našim prvobitnim domom u Edemu?

Sažetak: U prirodi, našem prvom domu, Bog je osigurao zdravu hranu, mirnu okolinu i idealno mesto za bogoslužje i razgovor s Njime.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Bog je stvorio svet prirode da bude optimalna sredina za Njegova stvorenja i da izrazi Njegov karakter. Greh je to promenio, ali priroda i dalje može da nam pomogne da postignemo bolje fizičko i mentalno zdravlje.

Jedini svemir u kojemu inteligentna bića mogu da postoje i da napreduju je svemir veoma sličan onome u kojemu mi sada živimo. U stvari, to je zaista svemir u kojemu se nalazimo. Ta kaže pravilo koje fizičari i kozmolozi nazivaju načelom entropije.

U skladu s tim načelom, postoji skoro beskrajni niz svemira koji su mogli doći u postojanje da je to bilo prepušteno onome kojega Skot Han naziva „antibožanstvo“ ateista. Neshvatljivo veliki broj tih mogućih svemira bi bio potpuno neprijateljski usmeren prema postojanju bilo čega što bismo mi mogli da prepoznamo kao život, i samo bi minimalni broj tih svemira mogao da postane dom bilo kojem obliku života. Broj sposoban da pruži stan inteligentnim bićima bio bi još daleko manji. A ipak, bilo kako bilo, mi smo ovde!

Postoje dva načina da se to objasni. Ili je naš svemir nastao slučajno i postoji svaki svemir koji je mogao postojati; tako da se dogodilo da smo se slučajno našli u tom jedinom svemiru koji nam dozvoljava da postojimo. Za mnoge je ovo objašnjenje verodostojno.

Druga alternativa je da je ovaj svemir planiran s nama na umu, a to je upravo ono što nam Biblija govori celo vreme.

Raspravljaj u razredu: Kako se osećaš kada znaš da je Bog planirao svemir s nama na umu? Veruješ li da je stvarno bilo tako, da je On stvarno tako učinio?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Komentar Biblije

I. Govor i znanje zvezda (Rastumači Psalam 19,1.2 u razredu!)

Većina će se složiti da zvezde lepo izgledaju kada ih posmatramo. Ipak, tako je malo onih među nama, posebno u urbanim sredinama, koji su zvezdano nebo sagledali u njegovom punom potencijalu, shvatajući da „nebesa glase slavu Božju“ i da je to verovanje jednako drugim verovanjima u Bibliji. Ali, mnogo više nego to nam je rečeno u Psalmu 19.

Na mnoge ljudi u starini, zvezde su bile bogovi. Civilizacije Mesopotamije – Haldeja, Vavilon i druge – razvile su složeni sistem koji sada poznajemo pod imenom astrologija da ustanove kako ti bogovi upravljaju sudbinom ljudi, naroda i država. To se nastavilo sve do današnjih dana. Jedan poznati američki predsednik, tako se priča, temeljio je neke od svojih odluka na preporukama astrologa. Neki ljudi u Indiji neće pustiti u prodaju novi proizvod niti se takmičiti za neki položaj bez astrološke karte, radije nego da se oslone na svoje savetnike i stručna lica.

Na neki način to nije bilo i nije ni danas neprirodno za ljude da tako misle. Mi gledamo zvezde i vidimo red; nebeska tela koja se kreću svojim orbitama i putanjama s matematičkom preciznošću i izvesnošću. Onda pogledamo na Zemlju i vidimo samo kaos, a znamo u svom srcu da bi trebalo da vlada red i da sve ima svoj smisao. Nebo je zaista mesto dobro za gledanje.

Međutim, psalmista nas poziva da se ne zaustavimo na gledanju već da idemo dalje prema izvoru toga reda. Zaista se u zvezdama može naći znanje, ali znanje o Onome koji je načinio zvezde i pokrenuo ih, Onome koji stvarno drži ključ sudbine pojedinaca, naroda i država.

Razmisli i o ovome: Neki veruju da je Bog stvorio svemir, postavio zakone koji njime vladaju, i onda ga prepustio samome sebi. Međutim, Bog Biblije je stvorio svet i dao mu zakone, ali je nastavio da se meša u život svoga naroda. Šta tebi znači što Bog koji je stvorio svet i pokrenuo ga pokazuje iskreno interesovanje prema tebi? Šta nam red u svemiru govori o Bogu i o Njegovoj volji da uživamo fizičko, mentalno, duhovno i emocionalno blagodtanje?

II. Priroda, onda i sada (Razmotri tekst u 1. Mojsijevoj 1,27-30; 3,17 u razredu!)

Mnogi ljudi su pokušali da izvuku detaljno uputstvo za idealnu ljudsku ishranu iz ovog teksta. Mnogo toga je bilo rečeno, na primer, o činjenici da je Bog propisao voće i biljke semenjače za ljudsku i ishranu, dok je sve ostalo bilje namenio životinjama. Da li su naši praroditelji sledili neki oblik košerskog veganizma? To nikada nećemo znati, ali i nije toliko važno.

Važno je, i u tome se većina komentatora slaže, da su naši praroditelji – ali i ostala Božja stvorenja – bili ono što se danas naziva vegani. Oni su bili u stanju da se održavaju u životu i zdravlju ne oduzimajući život bilo kojemu od ostalih Božjih stvorenja, uključujući i biljke koje su jeli i koje su i dan danas u stanju da se same regenerišu. Čak i kada neko pojede list neke biljke, ta ista biljka će proizvesti novo lišće. Drugim rečima: nema smrti, nema iskorišćavanja, sve živi u skladu sa svima ostalima, i nema nikakve potrebe za borbom ili bežanjem.

To osim toga stavlja zamisao o vladavini – predstavljenu u 28. stihu – u jedno vrlo zanimljivo svetlo. Neki komentatori se pitaju zašto Bog prvim ljudima nije dozvolio mešovitu, biljno-mesnu, ishranu, pošto im je dao vlast nad svima. Jasno je, vlast opisana ovde, nije predstavljala odnos između eksploatatora i eksploatisanih. Mi stvarno imamo malo znanja o tome šta je sve sadržavala, osim da je dolaskom greha dobila oblik eksploatisanja, odnos između onih koji jedu i onih koji će biti pojedeni.

Kada je greh ušao u ovaj sklad, delovao je nekako slično virusu u kompjuteru. Isprva, izgledalo je da priroda ide dalje kao što je i do tada išla. Međutim, odnosi su počeli da se raspadaju na izvestan način. Vladavina je postala nesakrivena eksploatacija slabih od strane jakih. Smrt je postala deo kruga života i ishrane. Priroda koju je Bog stvorio ostala je prepoznatljiva, ali iskvarena.

Razmisli i o ovome: U 1. Korinćanima 15,47-50 Pavle iznosi misao o Hristu kao o drugom Adamu. Šta nam to govori o Njegovoj ulozi u obnavljanju sklada prirode koji je uništio prvi Adam? Šta, na primer, Hristova žrtva govori o pravoj zamisli vladavine u 1. Mojsijevoj 1,28? (Vidi i Filibljanima 2,5-8!)

KORAK 3 - PRIMENA

Samo za učitelje: Pomozi vernicima da pronađu kako se Božja prisutnost i karakter odslikavaju u prirodi i da vide načine na koje Bog može da razgovara s nama preko sveta prirode.

Pitanja za razmišljanje:

1. Po čemu se poštovanje sveta prirode kao dela Božjeg stvaranja razlikuje od sentimentalizma koje mnogi ljudi gaje prema prirodi ili obožavanja prirode, što postaje sve češće što se ljudi sve više udaljavaju od prirode?

2. Zašto je Isus upotrebljavao tako mnogo primera iz sveta prirode u svojim parabolama? Šta je govorio o prirodi, posebno kao o suprotnosti fizičkoj, mentalnoj i duhovnoj okolini koju su ljudi sebi načinili? Matej 6,25-34.

Pitanja za primenu:

1. Postoje dva osnovna gledišta na pitanje o ljudskoj vladavini nad prirodom, koja se spominje u 1. Mojsijevoj 1,28. Prvo je da ona opravdava skoro svaku upotrebu ili eksploataciju sveta prirode. To gledište naglašava i prolaznost sadašnjeg sveta, koji čeka na Isusov dolazak. Drugo gledište povezuje ovu zamisao s nečim što bi se moglo nazvati „nadzorništvo“. S kojim gledištem se vi slažete?

Na koji način je ulazak greha promenio značenje reči vladavina?

2. Kako je tebi lično priroda pomogla – ili kako misliš da bi mogla da ti pomogne – da uživaš bolje fizičko i mentalno zdravlje?

KORAK 4 – STVORITI

Samo za učitelje: Jedna od posledica savremenog načina života na mnogim mestima je otuđivanje od prirode. Mnogi među nama znaju relativno malo o svetu prirode, čak i u svojem dvorištu ili vrtu. Sledeća aktivnost će pomoći nekima da nauče nešto o prirodnim pojavama u svojoj neposrednoj okolini i možda će ih ohrabriti da primete čuda koja se odigravaju pred njihovim očima.

Sedmicu dana pre nego što će se proučavati ova pouka pozovi vernike da pronađu činjenice o prirodi u svojoj neposrednoj okolini. Koja vrsta drveća raste u njihovom dvorištu ili susedstvu, na primer? Koje vodene površine se nalaze u blizini? Koje biljke najbolje rastu u toj klimatskoj oblasti? Neka pričaju šta su prolašli!

Alternativno, bilo bi mnogo bolje da sami zasade vrt u nekom delu crkvenog dvorišta, ako je moguće. Neka posmatraju rasteenje od semena do odrasle biljke. Naravno, to je dugoročni projekt.

Trinaesta pouka

Ključni tekst: Efescima 4,15.26.

Učenici će:

Saznati: Opisati zdravstvene koristi od duhovnog odnosa s Bogom u Njegovom Telu, Crkvi.

Osetiti: Iskusiti nadu i mir koji dolaze od svakodnevnog hidanja s Bogom, ali i od emocionalne podrške vernika u Crkvi.

Učiniti: Ponuditi oprostjenje i službu drugima kao deo svog praktičnog religijskog iskustva.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Zdrav duhovni život

A. Koje su zdravstvene koristi od aktivnog molitvenog života i odnosa s Bogom?

B. Kakve su zdravstvene koristi od pohađanja crkve i snažnog, brižnog odnosa s vernicima?

C. Zašto su oprostjenje i služba tako važni za zdravlje?

II. Osetiti: Duhovni blagodolovi

A. Koje blagoslove ste osetili od susreta s vernicima?

B. Koje pozitivne emocije se javljaju iz odnosa s Bogom?

C. Kako zdravi hrišćanin izlazi na kraj s krivicom?

III. Učiniti: Oprostjenje i služba

- A. Postoji li neko u našem sadašnjem ili prošlom životu kojemu treba da oprostimo? Koji su prvi koraci koje treba da učinite prema oprostjenju?
- B. Kako bismo mogli da povećamo spoljašnji fokus naše života? Koje potrebe u crkvi ili susedstvu bismo mogli da zadovoljimo ove sedmice?
- C. Na koji način je Hristos pokazao nepokolebljivu veru u Boga čak i kada se osećao odbačen?

Sažetak: Snažan i blizak odnos sa vernicima u crkvi i sa Hristom, Glavom Crkve, pomaže nam da izgradimo emocionalnu stabilnost. Poverenje u Boga donosi ne samo mir i utehu već i sigurnu nadu u večni život, koji nam je Bog obećao, život bez zla i bez smrti.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastejanju: Ključ uspešnog života se nalazi u zajedništvu s Bogom.

Samo za učitelje: Godine 1979. korporacija Krajzler se suočila s bankrotom. Nesposobna da spase sebe, potražila je partnera s neograničenim sredstvima. Na kraju se partnerski odnos uspostavio s Vladom Sjedinjenih Država. Jedna i po milijarda dolara je prebačena na račun posrnule korporacije. Bez toga partnerstva Krajzler bi se raspao i postao samo uspomena iz prošlosti, a hiljade porodica bi ostalo nezaposleno. Partnerstvo je bilo ključno za opstanak.

Partnerstvo je ključno i za duhovni opstanak. Pismo stalno naglašava da su ljudi duhovno propali kada ostanu sami. Bilo kako bilo, to ne znači i bezvrednost. Čak i kada se suočavao s propašću, Krajzler je imao na raspolaganju ogromna sredstva. Međutim, stanje korporacije pokazuje da je dugovala mnogo više nego što bi ikada bila u stanju da vrati. Slično tome, ljudski rod duguje mnogo više nego što možemo da vratimo. Naše duhovno bankrotstvo zahteva partnerstvo s Nekom koji ima na raspolaganju neograničena sredstva da pokrije naše dugove. Pridružite se nebeskoj Vladi svemira!

U Isusu Hristu, Nebo nam daje pravednost, spasenje, opravdanje, otkupljenje, posvećenje i večnu nadu. Bez života bez Hrista, postajemo večno živi s Isusom kao svojim partnerom. Naše sadašnje proučavanje se usredsređuje na način kako se sklapa partnerstvo s Bogom.

Početna aktivnost: Razgovarajte o mehanizmima poslovnog partnerstva i o razlozima zbog kojih dolazi do spajanja preduzeća. Nije potrebno znati tehničke izraze, već samo osnovne zamisli kao što su sledeći, koji će se sami pojaviti u toku rasprave: (1) često kompanije padaju u dugove koje ne mogu da vrate same ili imaju planove koje ne mogu same da ostvare bez dodatnog kapitala; (2) druga strana, duboko zainteresovana za posrnulu kompaniju, potvrđuje da želi da pokrije njena dugovanja ili uloži kapital neophodan da bi se postigli ciljevi; (3) strana koja pokriva dugovanja postaje kontrolni partner; (4) iz zahvalnosti strana koja dobija pomoć i sama ulaže u napredak.

Razmotri i ovo: Rzmisli o priči o talantima u Matej 25. Da li je gospodar bio grub kada je očekivao dobitak od svojih ulaganja? Kako se ponašanje prve dvojice sluga razlikuje od ponašanja poslednjega? Kako bi izgledalo ponašanje iskrenog vernika?

KORAK 2 – ISTRAŽITI

Komentar Biblije:

I. Gospodar koji se moli

(Razgovaraj o tekstu u Marko 1,21-35. i Luka 5,16. u razredu!)

Molitva je božanski način uspostavljanja veze. Mogu li velike kompanije opstati bez žive veze? Iako je bio savršen u svakom pogledu, Isus se stalno molio. Hristos je cenio vezu sa svojim nebeskim Ocem, svojim Partnerom u poslu otkupljenja.

Žalosno je, ali istinito da slaba ljudska bića često ne pokazuju sklonost prema molitvi kakvu je Isus imao, iako nam je očajnički potrebna podrška našeg nebeskog Partnera. Isus je započinjao i završavao svaki dan takvim božanskim razgovorom. Svaki koji iskreno želi da oplodi investiciju koju je Bog uložio u nas, svaki koji iskreno ceni oslobođenje od duhovnih dugovanja, svaki koji razume važnost mudrosti našeg nebeskog Partnera, mora da komunicira s Bogom preko molitve i proučavanja Pisma.

Razmotri i ovo: Kako molitva osnažuje vernika u borbi protiv zla?

II. Bogoslužjenje i crkveno zajedništvo

(Razmotri tekst u Luka 4,16 u razredu!)

Biblija ne priznaje pasivno partnerstvo, a „nezavisno partnerstvo“ je nespojivo s biblijskim hrišćanstvom. Zaista, nezavisno partnerstvo je suprotnost samome sebi. Sam Isus se družio s vernicima svake subote. Iako je bio utelovljenje savršenstva, Hristos nije smatrao da je druženje s učenicima ili nekulturnim mnoštvom ispod Njegovog dostojanstva. On je odvajao vreme za

razgovor sa svojim Ocem, ali se neprestano bavio poslom svoga Oca da evanđeljem dosegne izgubljene duše. Danas hrišćani treba da prikupe snagu jedan od drugoga da bi uspešno obavljali delo koje im je Bog poverio da druge dosegnu Njegovom ljubavlju.

Razmotri i ovo: Koja praktična sredstva treba da koristimo u svrhu međusobnog podupiranja i jačanja?

III. Oproštenje (Razmotri tekst u Kološanima 3,13 u razredu!)

Svaka ljudska organizacija, uključujući i Crkvu, podložna je nerazumevanjima, pogrešnim prosuđivanjima i netačnim ocenama. Realistički govoreći, i Crkva je podložna ambicijama da sebe istakne, podložna je sebičnosti, pohlepi, neetičkom ponašanju, nasilju, nepoštenju i ravnodušnosti, i sve to zaogrnuo plaštem pravednosti. Ponekad religijske organizacije pate od zaslepljenosti prema nekim neetičkim ponašanjima od kojih ne pate ni svetovne organizacije zato što one grešno ponašanje uzimaju mnogo ozbiljnije od Crkve. Pošto naša očekivanja od crkvenog života mogu da postanu nerealno visoka, stvarnost nas može duboko raniti, a razočaranje teško pogoditi, čak i kada se radi o dugogodišnjim vernicima. Oproštenje je jedini siguran protivotrov za takva razočaranja.

Oproštenje nikada ne pruža izgovor niti umanjuje grešno ponašanje, već samo naglašava i priznaje slabost i grešne sklonosti svih ljudskih bića. Oni koji opraštaju time priznaju i prepoznaju svoju očajničku potrebu za oproštenjem. Oproštenje konačno oslobađa krivca pravedne osude koja treba da prati njegovo zlo delo. Čudno, ali istinito, oslobađanje onih koji su grešili protiv nas oslobađa i nas same.

Razmotri i ovo: Kako bi Crkva ili bilo koja druga organizacija mogla da deluje u bilo kojem vremenskom razdoblju bez velikih doza oproštenja? Zašto oni koji opraštaju, uopšteno govoreći, uživaju u boljem zdravlju, fizičkom i mentalnom, bolje obavljaju svoje društvene zadatke, ređe zapadaju u stanja depresije? Kome treba da oprostimo u toku sledeće sedmice?

KORAK 3 – PRIMENITI

Samo za učitelje: Uspešno partnerstvo razvija načine da umanjí nejasnoće u ulogama i međusobnim očekivanjima. Ako obe strane prisvoje ulogu generalnog direktora sukob je neizbežan. Ljudske organizacije pokušavaju da umanje nepotrebne sukobe služeći se opisom radnog mesta i titulama. Biblija pripisuje neke titule i „opise radnog mesta“ Bogu; na sličan način ona definiše i našu ulogu u procesu otkupljenja. Sledeća vežba nudi priliku da se razgovara i Božjoj i našoj ulozi.

Aktivnost: Služeći se pogodnim tehničkim sredstvima navedi karakteristike i odgovornosti koje Bog unosi u partnerstvo, i sa druge strane, navedi i karakteristike i odgovornosti koje padaju na teret ljudskih bića. Sledeća lista tekstova predlaže vernicima te liste, iako bi bilo dobro da i sami navedu titule i karakteristike kojih mogu da se sete.

Stariji partner: 1. Mojsijeva 1,1; Jovan 3,16; 5,27; 14,1-3. 15-18; 15,1-3; 16,7,8; 5. Mojsijeva 5,6; Isaija 9,6,7; 35,4,10; 44,6-8; 53,1-12; 55,3; 65,17,18; Amos 3,7; Psalam 139,1-6; 1. Jovanova 3,20.

Mlađi partner: Luka 9,23-27; Rimljanima 1,1; 12,1,3-6; Matej 19,13-15. 16-21; 22,37-39; Dela 2,38; Jovan 14,15; 21,17; 5. Mojsijeva 5,7; 6,1-7; Mihej 6,8.

Pitanja za razmišljanje:

1. Koje su opšte karakteristike starijeg partnera?
2. Iako je mlađi partner po prirodi svoga položaja podređen starijem, koje vredne doprinose može dati partnerstvu?
3. Koje razorne posledice se mogu pojaviti ako mlađi partner pokuša da preuzme ulogu starijeg partnera? (Na primer, ulogu sudije?)
4. Koje opasne posledice se javljaju kada mlađi partner pokuša da preuzme ulogu generalnog direktora od svog starijeg partnera?
5. Koje se tragične posledice javljaju kada mlađi partner jednostavno propusti da nosi svoje odgovornosti, očekujući od starijeg partnera da obavi posao koji je njemu poveren?
6. Kako biste opisali Božju ulogu služeći se izrazima koji se odnose na savremene vođe? Kako biste definisali ljudsku ulogu savremenim jezikom?

KORAK 4 – STVORITI

Samo za učitelje: Naše proučavanje je počelo tvrdjenjem da partnerstvo s Bogom donosi pravi uspeh. Svako pravo naučno istraživanje počinje postavljanjem jasnih hipoteza o mogućem ishodu. Ishod je očekivani uspeh; ali kako se definiše uspeh određiće da li su naše hipoteze pravilne. Ako uspeh definišemo kao svetovno bogatstvo, moćni politički položaj, visok društveni status, ili zemaljski prestiž, neizbežni zaključak će glasiti da partnerstvo s Bogom ne donosi uspeh.

Međutim, ako uspeh definišemo kao zadovoljstvo, sreću, zadovoljavajuće odnose, jasno definisane ciljeve, emocionalno blagostanje, osećanje pripadnosti, orijentaciju u službi, moramo zaključiti da partnerstvo s Bogom zaista donosi uspeh.

Završna aktivnost: Formulirajte svoju definiciju uspeha. Vodite raspravu tako da nijedan pojedinac ne dominira raspravom. Kada jednom nađete prihvatljivu definiciju, razgovarajte o tome kako osnovni naglasci u ovo pouci (molitva, zajedničko bogoslužje, učestvovanje u životu društvene zajednice, opraštanje, služba i poverenje u Boga) utiču na naše partnerstvo s Bogom. Možemo li jednoglasno zaključiti da ovi elementi doprinose našem uspehu u životu? Zašto ili zašto ne? Postoji li „spojeni uticaj“, u smislu da ovi elementi pojačaju jedan drugoga umesto da deluju pojedinačno? Koje su tu zajedničke niti koje ih povezuju? Pozitivni naučni eksperimenti uzimaju u obzir ukupni zbir dokaza – one koji podupiru početnu hipotezu i one koji je odbacuju. Dozvoli i onima čija životna iskustva ne podržavaju postavljenu hipotezu da izraze svoje mišljenje. Razočaranja u molitvi i u crkveno zajedništvo ili u nešto drugo mogu ih navesti da donesu drukčije zaključke.

Preveo: Milan Šušljic

Prevod završen: 24. novembra 2010. godine u Beogradu